

การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
ตามการรับรู้ของนักเรียน - นักศึกษา

A STUDY OF STUDENTS' PERCEPTION TOWARDS MUBANKRU
TECHNOLOGY SCHOOL ENVIRONMENT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-903-5

การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา

A STUDY OF STUDENTS' PERCEPTION TOWARDS MUBANKRU
TECHNOLOGY SCHOOL ENVIRONMENT

ศษ.
๕๖๕ ก
๒๕๒๖

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 36275
วัน, เดือน, ปี..... 7 ส.ค. 2543

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ISBN 974-622-903-6
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF STUDENT'S PERCEPTION TOWARDS MUBANKRU
TECHNOLOGY SCHOOL ENVIRONMEMENT.**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DRGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **ISBN 974-622-903-6** อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2000

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

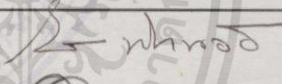
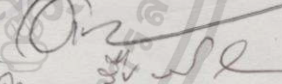
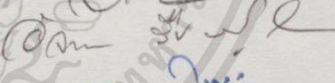
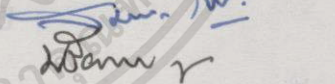
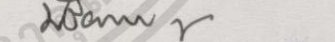
เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้
ของนักเรียน-นักศึกษา

A STUDY OF STUDENTS' PERCEPTION TOWARDS MUBANKRU
TECHNOLOGY SCHOOL ENVIRONMENT

ชื่อนักศึกษา นายชลัฐศักดิ์ พิงศรีเพ็ง
รหัสประจำตัว 36063147
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ไพรัตน์ พิกน้อย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.อารมณ จินดาพันธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
อาจารย์ไพรัตน์ พิกน้อย	
ดร.อารมณ จินดาพันธ์	
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 27 มีนาคม 2543 เวลา 9.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(จศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 31 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา

นักศึกษา

นายชลัฐศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง

รหัสประจำตัว

36063147

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร. อารมย์ จินดาพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอนด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครองและด้านอาคารสถานที่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 681 คนซึ่งกำลังเรียนศึกษาอยู่ภาคเรียนสุดท้ายของปีการศึกษา 2538 โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน โดยให้นักเรียน-นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พิจารณาข้อความที่กำหนดนั้น ตรงกับสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงในระดับใด นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบโดยใช้ค่าที (T-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและด้านการปกครองอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูพบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อม ด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนด้านการปกครองและด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์ดีส่วนนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นว่า-สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระหว่างกลุ่มช่าง พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือนักเรียน-นักศึกษา กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกลโลหะ ช่างกลโรงงาน และช่างเทคนิคอุตสาหกรรม และกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครอง และด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนนักเรียน-นักศึกษา กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ช่างสำรวจช่างก่อสร้าง มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อม ด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้

Thesis Title	A Study of Students' Perceptions towards School Environments Mubankru Technology School
Student	Mr.Chalatsak Phungsripheng
Student I.D.	36063147
Degree	Master of Industrial Education
Programmer	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Mrs.Pairat Phaknof
Thesis Co-advisor	Dr.Ar-rom Jindaphan

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the students' perceptions on environments in Mubankru Technology School in 5 aspects of image, learning and teaching, relationship among friends, ruling discipline and school buildings. The samples were 681 students in Vocational Certificate level and High Vocational level who were studying in the last semester of academic year 1995. These students were selected by stratified random sampling. Instruments used in this research were questionnaires of rating scale on the environments of such 5 aspects in Mubankru Technology school. The data were analyzed by using Arithmetic Means, Standard deviation, t-test, F-test and Scheffe's test. The results of this research were summarized as follows.

1. Perceptions of the students in Vocational Certificate level and High Vocational level towards the environments in aspects of image, learning and teaching. Relationship among friends and ruling discipline were in the good level. For the students' perceptions towards the aspect of school buildings were in the fair level.

2. Perceptions of students compared in vocational Certificate level and Higher Vocational level towards the environments were overall different. The students' perceptions in Vocational Certificate level towards aspects of image, learning and teaching relationship among friends ruling discipline and school buildings were in the good level. For the students' perceptions in Higher Vocational level towards the aspect of school buildings were in the fair level.

3. students perceptions compared in different faculties towards environments were significant difference at .01 the perceptions of the students in the first and the second faculties towards the aspects of image, learning and teaching, relationship among friends ruling discipline and school buildings were in the good level For the perceptions of the students in the third faculty towards aspects of school buildings were in moderate

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงลงได้ดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย อาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ และคร. อารมณ จินดาพันธ์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ท่านได้กรุณาให้การช่วยเหลือแนะนำตรวจแก้ไข วิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงลงไปได้ดี ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์บัญชา เกศมณี อาจารย์วันดี เพ็ญสาคนแสง อาจารย์ประภา ขุนทองที่ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ สัมพันธ์ ธารประสิทธิ์ ที่ให้การช่วยเหลือด้านคอมพิวเตอร์ ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้สนับสนุนทุนในการทำวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ บิดา มารดา ครู อาจารย์และอุทิศให้แก่ อาจารย์สุภชัย เข้มขุติ

นายชลัฐศักดิ์ พิงศรีเพ็ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	8
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	8
1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	8
1.7 ตัวแปรที่จะศึกษา.....	9
1.8 คำนียามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	9
บทที่ 2 ทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อม.....	11
2.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา.....	14
2.2.1 สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์.....	14
2.2.2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน.....	15
2.2.3 สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน.....	17
2.2.4 สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง.....	18
2.2.5 สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่.....	19
2.3 สภาพแวดล้อมทั่วไปของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู.....	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	29
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน ฯ ด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครองและด้านอาคารสถานที่.....	33
ตอนที่ 2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน ฯ ระหว่างนักเรียน ระดับ ปวช. กับนักศึกษา ปวส. ทั้ง 5 ด้าน.....	41
ตอนที่ 3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน ฯ ระหว่างกลุ่มช่าง.....	48
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	58
5.2 สมมุติฐานการวิจัย.....	58
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	59
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	61
5.6 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	71
5.7 ข้อเสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	73
5.8 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	75
ภาพผนวก.....	81
ภาคผนวก ก.....	82
ภาคผนวก ข.....	101
ภาคผนวก ค.....	101
ภาคผนวก ง.....	121
ประวัติผู้เขียน.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนนักเรียนนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาและกลุ่มสาขาช่าง.....	29
4.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์.....	33
4.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการเรียนการสอน.....	35
4.3 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน.....	36
4.4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการปกครอง.....	37
4.5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านอาคารสถานที่.....	39
4.6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู จำแนกรายด้าน.....	40
4.7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช.กับนักศึกษา ระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์.....	41
4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการเรียนการสอน.....	42
4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน.....	44
4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษา ระดับ ปวส.เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้าน ครูด้านการปกครอง.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษา ระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านอาคารสถานที่.....	46
4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้ของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษา ระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู จำแนกรายด้าน.....	48
4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างกลุ่มช่างด้านภาพลักษณ์.....	49
4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างกลุ่มช่าง ด้านการเรียนการสอน.....	50
4.15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน.....	52
4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านการปกครอง.....	53
4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านอาคารสถานที่.....	55
4.18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู จำแนกรายด้าน.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึงปัจจุบัน (2504 – 2537) ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดศึกษา ของชาติเรื่อยมาทุกฉบับ เพราะเชื่อว่าเมื่อประชากรในประเทศมีความรู้หรือมีการศึกษาที่ดีแล้ว ย่อมจะทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ได้มีแนวโน้มเปลี่ยนไปจากสังคมการเกษตร ไปเป็นสังคม

อุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้สังคมมีความต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมทุกกิจกรรม ดังนั้นจะเห็นได้จากการที่คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดไว้ในแผน 7 ว่า “จะต้องเร่งรัดพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาตินั้นคือ การให้การศึกษาเพื่อบุคคลได้รู้จักตนเอง พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และนำความรู้ไปประกอบอาชีพและรับใช้สังคมได้อย่างเหมาะสม เกี่ยวกับเรื่องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์การสหประชาชาติเสนอให้ทุกประเทศเปลี่ยนหน่วยวัดความเจริญ จากรายได้ประชาชาติ มาเป็นดัชนีพัฒนาทรัพยากรบุคคล(Human Development Index) (หุมศักดิ์ พุกษาพงษ์, 2537 : 4)

ดังนั้นสถานศึกษาจึงเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ และเป็นแหล่งใหญ่ของความรู้โดยมีหลักสำคัญ 4 ประการคือ

1. การสอนวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม
2. การวิจัยค้นคว้าเพื่อความต้องการทางวิชาการ
3. การบริการทางวิชาการแก่สังคม
4. การถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมือง(วิจิตร ศรีสอาน : :2518, น. 7)

จากหน้าที่ดังกล่าวของสถานศึกษาจะเห็นได้ว่า การผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการและการดำเนินการของสถานศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านธุรการและด้านสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนมีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

อิทธิพลสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาต่อพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมที่นอกจากจะทำหน้าที่ให้ความรู้ทางวิชาการแล้ว ยังทำหน้าที่สร้างพื้นฐานสำหรับขัดเกลาทางสังคม และเป็นกลไกสำคัญในการจัดสรรบุคคลเข้าสู่บทบาทต่าง ๆ ทั้งในด้านบทบาททางอาชีพและบทบาททางสังคมอื่น ๆ (Parson) อ้างใน Stub, 1975 : 216-237) นอกจากนี้ Parson ยังให้ความสำคัญต่อการศึกษาและโรงเรียนมากโดยกล่าวว่า “ โรงเรียนเป็นตัวแทนที่วิวัฒนาการเฉพาะ นั่นคือเราควรจะให้โรงเรียน เป็นสื่อสำคัญในการจัดสรรและเป็นสื่อในการขัดเกลาทางสังคม ให้เป็นไปในทางเดียวกันกับสิ่งที่เราคาดหวังไว้ ในสังคมที่วิวัฒนาการซับซ้อนมากขึ้น “

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนจะต้องพยายามจัดสภาพแวดล้อมด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามแนวทางที่โรงเรียนและสังคมคาดหวังไว้ เพราะโรงเรียนเป็นองค์กรทางสังคมองค์กรหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวแทนสถาบันการศึกษาโดยมีหน้าที่สำคัญคือ การขัดเกลาทางสังคม เพื่อสร้างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตลอดจน สร้างบุคคลให้รู้ถึงบทบาทหน้าที่ยอมรับค่านิยมรวมในสังคม ดังนั้นการขัดเกลาทางสังคมจะทำให้เกิดความมั่นคง และการคงอยู่ต่อไปในสังคม โดยการถ่ายทอดแบบทางพฤติกรรมและค่านิยมไปยังสมาชิก ซึ่ง (Van Scotter ET. AL.,: 107) ได้สรุปหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมของโรงเรียนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. หน้าที่ให้การศึกษ (The function of education) “ การศึกษา “ ในที่นี้ไม่แต่เฉพาะด้านความรู้ทางวิชาการ แต่รวมไปถึงทักษะทางสังคมและอาชีพ ทักษะคิด ค่านิยม และมีความสำนึกรับผิดชอบด้วย โดยปกติแบ่งเป็นการศึกษาทั่วไป (general education) ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ที่ทำให้เป็นพลเมืองหรือสมาชิกที่ดีของสังคม การเรียนรู้ตามความหมายนี้ครอบคลุมถึงการเรียนรู้วิธีการสื่อสาร เช่นการอ่าน การเขียน การพูด การคิดคำนวณอย่างมีเหตุผล เรียนรู้คุณค่าของศักดิ์ศรีมนุษย์ ยอมรับสถาบันเศรษฐกิจการเมืองที่มีอยู่อย่างมีเหตุผล เรียนรู้ทัศนคติของการแข่งขัน การให้เกียรติแก่ปัญญาชน ส่วนการศึกษาแบบชำนาญเฉพาะด้าน (Specialized education) หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจและตามถนัด

2. หน้าที่คัดเลือกบทบาท (The function of status role selection) กิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษาโรงเรียนในทางหนึ่งเป็นการขัดเกลาสมาชิก ให้ทำบทบาทต่าง ๆ กัน และเป็นตัวกำหนดสภาพในสังคมโรงเรียน สังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ส่งเสริมการได้มาซึ่งสถานภาพ คุณวุฒิ (Achieved Status) พร้อม ๆ กันนั้นโรงเรียนก็จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมบุคคล ในการแสดงบทบาทตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ แต่สำหรับแต่ละตำแหน่ง การที่ครูและบุคลากรในโรงเรียนให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับตามที่พึงประสงค์ การทดสอบและการออกใบรับรองคุณวุฒิ การให้สำเร็จการศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ของการให้รางวัลหรือการลงโทษ เพื่อคัดเลือกนักเรียนไปตามครรลองของอาชีพและสถานภาพทางสังคม

3. หน้าที่ถ่ายทอดค่านิยมทางสังคม (The function of transmission of social values) โรงเรียนทำหน้าที่นี้โดยการปลูกฝัง (indoctrinate) ค่านิยมทางวัฒนธรรม และสังคมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม โดยเปิดเผยและแอบแฝง โดยผ่านการเรียนการสอนในเนื้อหาบทเรียน การจัดระบบองค์การ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เป็นต้น

4. หน้าที่เลี้ยงดูเด็กและเยาวชน (The function of custodial care) การทำหน้าที่นี้เป็นการช่วยเหลือครอบครัวให้สามารถประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่ทั้งพ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน โรงเรียนจึงเป็นสถานที่สำคัญในการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ในการอบรมเลี้ยงดู นอกจากการสอนแล้วโรงเรียนยังเป็นสถานที่ปลอดภัยและสะดวกสบาย สำหรับเลี้ยงเด็ก

5. หน้าที่กิจกรรมต่อชุมชน (The function of community activity) หมายถึงการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนโดยส่วนรวม ซึ่งในทางหนึ่งเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม กิจกรรมเหล่านี้ จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมทางวิชาการ แต่อาจเป็นกิจกรรมพัฒนาสันตนาการ การกีฬา การบันเทิง และนันทนาการต่าง ๆ การที่สมาชิกในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม จะช่วยให้รู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน เสริมสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคม พร้อมกันนั้นก็เป็นวิถีทางที่จะนាំเนินการเปลี่ยนแปลงอันจะนำไปสู่การพัฒนาส่วนรวมด้วย

ดังนั้น เมื่อโรงเรียนมีภาระหน้าที่เช่นนี้แล้ว ก็จะต้องจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของโรงเรียนและสังคม กล่าวคือเป็นที่ยอมรับว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลในโรงเรียนไม่ได้เกิดขึ้นโดด ๆ โดยปราศจากการเชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลกันระหว่างบุคคลต่าง ๆ กับโรงเรียนในทางตรงกันข้าม พฤติกรรมต่างๆของบุคคลเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับโรงเรียน ดังที่ Sschein (1970 : 104-111) ชี้ให้เห็นเหตุผลอันซับซ้อน ซึ่งเกิดจากการที่องค์การมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก 2 ประการคือ

1. การที่องค์การมีการปฏิสัมพันธ์กับองค์การภายนอก ในสภาพที่เป็นจริงองค์การจึงมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวนอกเหนือไปจากเป้าหมายที่เป็นทางการขององค์การ

2. จากการที่องค์การเปิดรับสมัครสมาชิกจากสภาพแวดล้อม สมาชิกเหล่านั้นจะนำเอาความต้องการหรือเป้าหมายส่วนตัว ความคาดหวังและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเข้าไปในองค์การด้วย ส่วน Tagiuri(1968) ได้สรุปคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมทั้งหมดภายในโรงเรียน โดยแบ่งเป็นมิติต่างๆของสภาพแวดล้อมดังนี้

- Ecology เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับด้านกายภาพและวัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียน
- Milieu เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคคลและกลุ่มในโรงเรียน

- Social system เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับแบบแผนความสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มอันเป็นเรื่องเกี่ยวกับกฎระเบียบทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3. Culture เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับระบบความเชื่อค่านิยมจะเห็นได้ว่าโรงเรียนหรือสถานศึกษาใด ๆ ก็ตาม ความแตกต่างด้านสภาพแวดล้อมมิได้หมายถึงแต่สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโครงสร้างทางด้านวัตถุเท่านั้น แต่สภาพแวดล้อมภายในอันเกิดจากการจัดระเบียบ และการปฏิสังสรรค์ของบุคคลที่เป็นสมาชิกในโรงเรียน ก็นับว่ามีความสำคัญต่อความแตกต่างกันในด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียน

ดังเช่นผลงานวิจัยของ สายฝน สุคนธ์พันธ์ (2534 : 2) ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียนต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียน พบว่า ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมของโรงเรียน มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนมากที่สุด ฉะนั้นถ้าโรงเรียนไม่จัดสภาพแวดล้อมให้ดีหรือมีประสิทธิภาพแล้ว ก็มักจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายดังเช่น ปัญหาเด็กหนีโรงเรียน อ้าไฟ อินฟ้าแสง (2524 : 227-284) กล่าวว่านักเรียนที่หนีโรงเรียนอาจมีสาเหตุ มาจากสภาพแวดล้อมที่จำเจอยู่กับกิจวัตรประจำวัน เพียงเพราะต้องการบรรยากาศ หรือลดความเครียดที่มักเกิดขึ้น ระหว่างที่เขาอยู่ใน โรงเรียนซึ่งโรงเรียนไม่อาจให้ความสุขหรือความพอใจแก่เด็กที่หนีโรงเรียน

แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันสถานศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการฝึกเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เพราะสถานศึกษาจะมีโครงการฝึกอบรมและมีวัตถุประสงค์เฉพาะในการสอน คือการพัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีดังที่ วิจิตร ศรีสอ้าน (2518:87) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า หลักการจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งคุณภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสถานศึกษาได้จัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ อย่างเหมาะสมซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน-นักศึกษาพัฒนาศักยภาพทางด้านคุณภาพ สติปัญญาตลอดจนการรู้จักแก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาดเช่นเดียวกับ อรรถพร คุณพันธ์ (2521:1) ได้ให้ความความหมายสภาพแวดล้อมสถานศึกษาว่า การรับรู้และความประทับใจของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะต่าง ๆ ของสถานศึกษา ได้แก่ชื่อเสียงของสถานศึกษาการบริหาร บรรยากาศในการเรียนการสอน พฤติกรรมเกี่ยวกับเพื่อนและอาคารสถานที่ ซึ่งมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และการพัฒนาสมาชิกในสถานศึกษา ส่วน วิรัช วรรณรัช (2523:21-23) ได้กล่าวไว้ในเรื่องสภาพแวดล้อมกับการพัฒนาบุคลิกภาพนักเรียนว่า ปัจจัยที่ทำให้สถานศึกษามีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียนมีดังนี้

1. พฤติกรรมการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารปฏิบัติต่อครู-อาจารย์ และนักเรียน-นักศึกษา อย่างสม่ำเสมอก็จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครู-อาจารย์ นักเรียน-นักศึกษาให้ดีขึ้นได้
2. พฤติกรรมของครู ครูที่ดีจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นได้
3. การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของนักเรียนที่สำคัญอย่าง

หนึ่งการจัดสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ เป็นระเบียบ สะอาด จะช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ที่เจริญงอกงามต่อไป

4. กระบวนการเรียนการสอนหากได้มีการวางแผนล่วงหน้า เกี่ยวกับเป้าหมายที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บุคลิกภาพของนักเรียนในเรื่องใดบ้างที่เกี่ยวกับเนื้อหานั้น ๆ เป็นหลัก การกำหนดขั้นตอนและกิจกรรมให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการให้มากที่สุด

5. แบบแผนพฤติกรรมของนักเรียนในสถานศึกษา นักเรียนเข้าใหม่จะพยายามเปลี่ยนแปลงแบบบุคลิกภาพของนักเรียนเก่า สถานศึกษาจะต้องพยายามให้แบบพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักเรียนโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจอยู่เสมอ จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนใหม่เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพไปในทางที่พึงปรารถนาได้ง่ายขึ้น

จากความสำเร็จและอิทธิพลของสถานศึกษาดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของบุคลากรในสถานศึกษาตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดจนถึงตัวนักเรียน-นักศึกษาเอง กฎเกณฑ์ ระเบียบ วินัย นโยบาย ระบบการปกครองหลักสูตรและสภาพแวดล้อมของอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ความเป็นระเบียบ ความสะอาดของสถานศึกษาเป็นสิ่งที่จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของ นักเรียน-นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าในสังคม

เมื่อพิจารณาตามทัศนะดังกล่าวแล้ว สถาบันการศึกษาวิชาชีพทั้งช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมจำเป็นต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริม การเรียนการสอน การพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน-นักศึกษา สถานศึกษาจะต้องให้ความสนใจต่อความคิดเห็น ความต้องการของนักเรียน-นักศึกษา ครู-อาจารย์ พนักงานเพื่อจะได้ทราบข้อมูลบางประการอันเป็นเครื่องสะท้อนให้ทราบถึง ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา

โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูเป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง ที่จัดการศึกษาทางอาชีวศึกษา ผลิตนักเรียน-นักศึกษาดอบสนองตลาดแรงงานมาตลอด เพราะนอกจากจะยึดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้วยังยึดแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นแนวทางในการจัดอาชีวศึกษาตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ที่ว่า “ เพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพสามารถผลิตนักเรียน-นักศึกษาที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ มีวินัย มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ ”

โรงเรียนจึงได้กำหนดปรัชญา การจัดการอาชีวศึกษาไว้ดังนี้
“ เรียนเด่น กีฬาดี มีมารยาท พัฒนาชาติและตนเอง ”

โดยโรงเรียนกำหนดแผนพัฒนาเป็น 3 ระยะปัจจุบันกำลังอยู่ในแผนพัฒนาระยะที่3(2532 - 2542) ได้ กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

1. การพัฒนาด้านวิชาการ และหลักสูตรการเรียนการสอน เลือกลักษณะที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม บริหารวิชาการที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และสถานประกอบการพัฒนาหลักสูตรโดยพยายามสอดแทรกวิชาการใหม่ ๆ ร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อพัฒนาผู้เรียน เตรียมพร้อมด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ขอความร่วมมือในด้านวิชาการกับต่างประเทศให้มากขึ้น ดำเนินตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเรื่องมาตรฐาน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2. การผลิตนักเรียน-นักศึกษาเน้นทางด้านคุณภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาออกไป จะต้องเปรียบพร้อมไปด้วย ความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการ ประสบการณ์วิชาชีพ และเป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม

3. การพัฒนาบุคลากร ส่งครู-อาจารย์ ศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ ให้การศึกษาต่อและอบรมครู ทั้งภายในและนอกสถานศึกษา จัดการนิเทศภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมความเป็นผู้นำทางวิชาการ แต่งตำราใช้ในสถานศึกษา

4. การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก เน้นถึงบรรยากาศทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ เน้นการวิจัยทางเทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์

5. พัฒนานักเรียน-นักศึกษาเน้นพัฒนานักเรียน-นักศึกษา ให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นักเรียน-นักศึกษา สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างดีส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดในหมู่นักเรียน-นักศึกษา พัฒนาจิตสำนึกในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคมโดยรวม พัฒนานักเรียน-นักศึกษาให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมี “ภูมิรู้ ภูมิธรรมและภูมิฐาน”

จากนโยบายที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียน-นักศึกษาของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ดังกล่าวมาแล้วดังนั้นในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้ได้มาตรฐานก็คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมของสถานศึกษา เพราะคุณลักษณะของนักเรียน-นักศึกษาจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม ดังทฤษฎีของ Bandura ที่ว่าด้วยReciprocal Social Learning (สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2529:12) สรุปได้ว่า

1. ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ได้จากสภาพแวดล้อมทางสังคม
2. กระบวนการเรียนรู้จัดเป็นสิ่งที่บุคคลเข้าใจประสบการณ์และวางแผน
3. พฤติกรรมเป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกเพื่อกระตุ้น หรือเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

Kendall (1982 : 131) กล่าวว่า การดำรงชีวิตทางสังคมจะต้องสัมพันธ์กันระหว่างสภาพแวดล้อม การรู้จัก และพฤติกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นแนวการมองความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ในลักษณะที่ประสาน และเพื่อพึ่งพาอาศัยในกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม

วิจิตร ศรีสอ้าน, (2511 : 71) ยังกล่าวไว้ในทำนองเดียวกันอีกว่า สภาพแวดล้อมของสถานศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนานักเรียน-นักศึกษาได้นั้น นับเป็นการช่วยให้นักเรียน-นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ดังนั้นการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนากำลังคน ที่มีคุณภาพให้แก่สังคมอันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศชาติ เพราะกำลังคนทางอาชีวจะมุ่งสู่การประกอบอาชีพผลิตสิ่งต่าง ๆ ทั้งสินค้าและบริการให้แก่สังคมอีกทั้งจะสามารถนำประเทศชาติเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Nics) ได้อย่างมั่นคง นั้นย่อมหมายถึงสถานศึกษาสามารถจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

ผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนคร มีความสนใจและเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนคร จึงได้ทำวิจัยถึงการศึกษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนคร ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนครด้าน ภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครองและด้านอาคารสถานที่ว่ามีสภาพเป็นอย่างไร ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนครประกอบด้วย
 - ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน
 - ด้านการเรียนการสอน
 - ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน
 - ด้านการปกครอง
 - ด้านอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ของนักเรียนระดับปวช. กับนักศึกษา ปวส.
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มสาขาช่าง

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียน-นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนแตกต่างกัน
2. นักเรียน-นักศึกษาที่เรียนอยู่ในกลุ่มสาขาช่างต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ -
แวดล้อมภายในโรงเรียนแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ตามแนวทางนี้คือศึกษาการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา ที่มีต่อภาพลักษณ์ กิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ตามแนวคิด ของ อรรถพร คุณพันธ์ ที่ได้พัฒนาปรับปรุงมาจาก Astin (อ้างใน อรรถพร คุณพันธ์ 2521:24) และการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู จึงกำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนอันประกอบด้วยสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ดังนี้

- 1.4.1 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน
- 1.4.2 ด้านการเรียนการสอน
- 1.4.3 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน
- 1.4.4 ด้านการปกครอง
- 1.4.5 ด้านอาคารสถานที่

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ในกรุงเทพมหานคร

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.6.1 ประชากร ประชากรประกอบด้วย นักเรียน-นักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 1500 คน

1.6.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียน-นักศึกษา ระดับ ปวช.และระดับ ปวส. ช่างอุตสาหกรรมซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2538 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejcie And Morgan และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น(Stratified Random Sampling) โดยการจับสลากจากทุกสาขา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 681 คน

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

1.7.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- สถานภาพของนักเรียน-นักศึกษาจำแนกเป็นนักเรียนระดับปวช..นักศึกษา
ระดับ ปวส.

- กลุ่มสาขาช่าง จำแนกเป็น

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างกลโลหะ ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยช่างสำรวจ ช่างก่อสร้าง

1.7.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ประกอบด้วยด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครอง และ ด้านอาคารสถานที่

1.8 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตั้งอยู่ที่ 57/2 หมู่ 2 เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

การรับรู้ หมายถึง ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่ตนเองได้สัมผัสอยู่ในปัจจุบัน

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช. แผนกช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโลหะ ช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ และช่างกลโรงงาน

นักศึกษา หมายถึง ผู้กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. แผนกช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

กลุ่มช่าง หมายถึง กลุ่มสาขาช่าง 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 หมายถึง นักเรียน-นักศึกษา ช่างยนต์ ช่างกลโลหะ ช่างกลโรงงาน ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 2 หมายถึง นักเรียน-นักศึกษา ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มที่ 3 หมายถึง นักเรียน-นักศึกษา ช่างก่อสร้าง ช่างสำรวจ

สภาพแวดล้อม หมายถึงองค์ประกอบต่างๆในโรงเรียนได้แก่สภาพแวดล้อมทั้ง 5 ด้านดังนี้
ด้านภาพลักษณ์ หมายถึง ชื่อเสียง ความเชื่อถือของประชาชน หลักสูตร ที่ดึงดูดใจให้ศึกษา
ต่อในโรงเรียนแห่งนี้

ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ครู-อาจารย์ เครื่องมืออุปกรณ์ การจัดประสบการณ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการปฏิบัติของครู-อาจารย์ พฤติกรรมการสอน บรรยากาศการเรียนการสอน ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง การคบเพื่อน การช่วยเหลือของเพื่อนรุ่นเดียวกันและเพื่อนรุ่นพี่ การมีกิจกรรมร่วมกัน ความรักความสามัคคีของนักเรียน-นักศึกษา การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน-นักศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนรุ่นพี่

ด้านการปกครอง หมายถึง ระเบียบและวิธีปฏิบัติที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ การลงโทษ การยกย่องชมเชยผู้ทำความดี การร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษา การเคารพต่อระเบียบวินัย ต่อครู-อาจารย์ การสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา การอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่นและปลอดภัย

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ หมายถึง สภาพห้องเรียนอาคารเรียน การตกแต่งบริเวณ การใช้ประโยชน์อาคาร ห้องน้ำ ห้องสุขา โรงอาหาร สถานที่จอดรถ สนามเล่นกีฬา การป้องกันอันตรายจากการปฏิบัติงาน

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ตามความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ผู้ศึกษาได้เสนอเนื้อหาที่ได้ค้นคว้าตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
- 2.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา
- 2.3 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

2.1 ความหมายและความสำคัญของสภาพแวดล้อม

ในทางจิตวิทยาเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า สภาพแวดล้อม (Environment) มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ตลอดจนการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ของมนุษย์และนักการศึกษาเชื่ออีกว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งถ้าเราสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้ดีแล้วก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ให้เป็นไปในทางที่ดีโดยง่ายทั้งนี้เพราะ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมมนุษย์ กับองค์ประกอบสภาพแวดล้อมนั้นมีลักษณะที่ต้องอาศัยกัน กล่าวคือ เพราะมนุษย์ในสังคมต้องมีความสัมพันธ์เมื่ออยู่ร่วมกันเป็นสังคมภายใต้เงื่อนไขสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมนั่นเอง

สภาพแวดล้อมตามความหมายพจนานุกรม(Webster,s new CollegiatDictionary) หมายถึง การรวมตัวของสภาพภายนอกที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและพัฒนาอินทรีย์ โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งทางสังคม ที่มีบทบาทต่อการสร้างและพัฒนา ให้เยาวชนเป็นพลเมืองดีของสังคมสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา ถ้าสถานศึกษาสามารถจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และเอื้อต่อการเรียนรู้ และพัฒนาการของนักศึกษาได้นั้น นับเป็นการช่วยให้แก่นักเรียน นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม (วิจิตร ศรีสอาด, 2518 : 44-45) นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้นิยามความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาไว้หลายนัยดังเช่น

สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครองและกิจกรรมต่างๆ ที่จะ ทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์โดยตรง การพัฒนาตนเองและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เจตคติและความสนใจ (Harold, Webster : 1964)

สภาพแวดล้อมสถานศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมใด ๆ ที่นักศึกษารับรู้ ความคิดเจตคติและทักษะในวิชาที่ตนกำลังศึกษาเล่าเรียน (นันทนา อ่างสันติกุล, 2522 63) :

จากนิยามความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเมืองค้ ประกอบด้วย ๑ มากมายซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อ การสร้างและการพัฒนา นักเรียนให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม และประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งถ้าผู้บริหารหรือโรงเรียนให้ความสนใจและจัดสภาพแวดล้อมให้ดีและเอื้อต่อการพัฒนาแล้วก็แสดงว่าโรงเรียน ประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษานั้นเอง และสำหรับการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนา นักเรียน นั้น สุพิชญา ธีระกุลและคณะ (2524:182-187) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาพอสรุปได้ดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจะต้องจัดอาคารสถานที่ให้ถูกหลักวิชาเช่น การวางแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงเพียงพอ ไม่มีเสียงดังรบกวน ตรงทิศทางลม ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ภายในตกแต่งด้วยสิ่งที่สวยงาม หรือหาสิ่งที่สดชื่นช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนยืดหยุ่น ใต้ถุนสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้เพียงพอ ขนาดเหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร หลักสูตรคือแนวทางที่โรงเรียนจะจัดประสบการณ์ ให้แก่เด็กเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายของการศึกษา ตรงความต้องการของเด็กแต่ละวัย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือว่าเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ และมีอีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน บทเรียนที่นำมาสอนเด็กครูควรพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน และเหมาะสมกับวัย หรือความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็ก และท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี และง่ายขึ้น การจะใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครู อุปกรณ์นั้น ๆ จะเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้อง เทคนิคการใช้ อุปกรณ์เพื่อต้องการทราบว่า เด็กได้รับความรู้ไปมากน้อยเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน กิจกรรมคือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดหมายที่วางไว้ กิจกรรมที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง กิจกรรมมีมากมายหลายอย่าง ที่ครูจัดให้เด็ก เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างและประดิษฐ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นเดียวกัน ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาและเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นได้ไปตามเนื้อหา หรือสาขาวิชาไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วยก็ได้ สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกละและบรรยากาศ ของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ดี สถานที่ที่จะใช้เรียนจะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ จะต้องไม่วิวเวกวังเวงจนคลุกคลีกับนักเรียน ไม่เสี่ยงภัยหรือใกล้กับสิ่งที่เป็นอันตรายหรือสิ่งสกปรก และสถานที่นั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่อการสอนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน หรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน ก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันทีครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่า มีความวิตกกังวล มีความขี้ใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้นเสียก่อน พยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนใช้ความสามารถสูงสุดของตนเอง

9. ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักการศึกษาต่างประเทศ และการวิจัยการศึกษาได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ยังไม่มีอุปกรณ์สอนใด ๆ ในโลกนี้ ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้ สำหรับการสอนคือ การสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน การสอนจะได้ผลดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวผู้สอน และสิ่งแวดล้อม

ส่วนในเรื่องบรรยากาศ และการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ก็ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกัน เพราะบรรยากาศในชั้นเรียนจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ประดิพันธ์ อุปรมย์ (2523:123-137) ได้กล่าวถึงบรรยากาศในชั้นเรียนไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เช่นรูปร่างหน้าตา และการแต่งกาย อันเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของครู อาจมีผลต่อการดึงดูดความสนใจของนักเรียน แต่บุคลิกภาพบางประการของครูที่มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การแสดงบทบาทในฐานะผู้นำของครู

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และเป็นผู้มองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียน ที่ตนสอนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม ความคาดหวังของครูเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่มีต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เพราะความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียนมักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวได้ มีโอกาสให้ความคิดเป็นของตนเอง และมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถของเขาอย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูอย่างเป็นมิตรเกิดความเป็นกันเอง ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย

จากสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในโรงเรียนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งพอจะแยกในรายละเอียดองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนได้ดังนี้

2.2 องค์ประกอบสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

2.2.1 สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน อันได้แก่

สภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ของนักเรียน-นักศึกษา ครู-อาจารย์ ตลอดจนประชาชน สังคม และท้องถิ่น ที่มีต่อสถานศึกษาด้านเกียรติยศชื่อเสียงของสถานศึกษา ซึ่งจะมีทั้งทางบวกและทางลบ และมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อ บุคคลและสังคมในการตัดสินใจดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ ชื่นพริ้ง สุรนันทน์ (2535) ที่ศึกษาถึงมูลเหตุแรงจูงใจของนักเรียนในการเลือกเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับ ปวช. วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง ซึ่งพบว่ามูลเหตุแรงจูงใจของนักเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมากที่สุดคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงของโรงเรียน นอกจากนี้ด้านเกียรติยศชื่อเสียงยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกแผนการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอีกด้วยดังผลการศึกษาของ ประสงค์ บุญพรวงค์ (2524) ที่พบว่าองค์ประกอบด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจมากที่สุดในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาและ นอกจากนี้เกียรติยศชื่อเสียงยังมีอิทธิพลด้านความคิดเห็น ความคาดหวัง ของนักเรียนและผู้ปกครองด้วย ดังเช่นงานวิจัยของ ยืนยง จิรฐิติกาล ที่พบว่า ผู้ปกครองคาดหวังในการนำบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน เพราะว่าโรงเรียนมีชื่อเสียงดี ถึงร้อยละ 64.55 และคาดหวังว่าครูมีความสนใจในการสอนถึงร้อยละ 66.40 ทำนองเดียวกันรัชชัช ชัยจิรฉายากุล (2513) ที่พบว่า องค์ประกอบที่จูงใจในการเลือกเรียน ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ได้แก่เกียรติยศชื่อเสียงเช่นเดียวกัน เฉลิมเผ่า อาจละนันท์ (2520) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ ยังพบอีกว่า อิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจในการเรียนต่อของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ เรียงตามลำดับคือ ลักษณะงาน ความก้าวหน้า และเกียรติยศชื่อเสียง

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านภาพลักษณ์หรือเกียรติยศชื่อเสียง ของสถานศึกษา จะมีอิทธิพลอย่างยิ่งทั้งนักเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ทุกระดับในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนและเลือกแผนการเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการยอมรับต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนนั่นเอง

2.2.2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ได้แก่

2.2.2.1 สภาพแวดล้อมด้านอาจารย์ผู้สอน (วิจิตร ศรีสอาน, 2518:44-45) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้สถานศึกษามีมาตรฐาน การศึกษาสูงเพียงใดหรือไม่ก็คือ บรรดาคณาจารย์ผู้สอน ดังนั้นสถานศึกษาจะต้องพยายามแสวงหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อมาเป็นอาจารย์สอน เพราะผู้สอนหรืออาจารย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของสภาพแวดล้อม สถานศึกษาก็คือจะเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาแก่เยาวชน ให้มีความรู้ ทักษะจนสามารถนำความรู้เหล่านั้น ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพแก่สังคม เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านสังคมและส่วนตัว การที่ครูจะทำงานให้สมกับการที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้แสดงบทบาทในอาชีพที่สมบูรณ์ ครูจึงต้องมีคุณสมบัติส่วนตัวที่เหมาะสมกับการเป็นครูเพราะนั่นย่อหมายถึง สมรรถภาพของครูอันเป็นหัวใจสำคัญ ของการแสดงบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบอันมีผลที่จะช่วยให้นักเรียน-นักศึกษาเกิดการพัฒนากิจกรรมสติปัญญาอารมณ์และสังคม

Hall และ Haeward ได้จำแนกสมรรถภาพของครูไว้ 5 ด้านคือ

1. สมรรถภาพด้านสติปัญญา(Cognitive Competencies) เน้นด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเทคนิควิธีสอน
2. สมรรถภาพด้านอารมณ์และจิตใจ (Affective Competencies) เน้นด้านค่านิยม และเจตคติที่ดี
3. สมรรถภาพด้านปฏิบัติการ (Performance Competencies) เน้นเกี่ยวกับทักษะการสอนให้เข้าใจและปฏิบัติได้
4. สมรรถภาพด้านการสอน (Consequence Competencies) เน้นความสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดี
5. สมรรถภาพในการศึกษาค้นคว้า (Exploratory Competencies) ก่อให้เกิดประสบการณ์แล้วนำมาถ่ายทอด เพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

2.2.2.2 สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การที่จะจัดให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้านสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ ต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรอย่างแท้จริง เกี่ยวกับความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลายท่าน ดังเช่น สุมิตร คุณานุกร

(2523:137) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยวิธีต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาไปตามเป้าหมายของหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรมหรือการสอนจะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะเนื้อหาวิชา ผู้สอนจะต้องรู้จักนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ดังนั้นครูผู้สอนควรพิจารณาคัดเลือกกิจกรรม ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ โดยคำนึงถึงการประหยัด แรงงานและค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การสอนที่มีประสิทธิผลสูงสุด พัฒน์ น้อย แสงศิริ (2518:26-28) ได้กล่าวไว้ว่า ครูควรปฏิบัติดังนี้

1. วางจุดมุ่งหมายในการสอนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างใด
2. สำรวจตรวจสอบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนสอน
3. สอนโดยใช้วิธีสอน อุปกรณ์ และประสบการณ์ อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จ
4. ประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้รับ ได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

สื่อการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพให้ผลการวิจัยหลายครั้งระบุว่า การสอนที่ใช้สื่อที่ด้นั้นจะทำให้ผู้เรียน เรียนได้เร็วกว่าประหยัดเวลากว่า มีความถูกต้องแม่นยำหรือสื่อความหมายได้ดีกว่า ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ผลการเรียนก็มีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ภิญ โสธร (2516:160) ที่ได้ให้ความหมายของวัสดุอุปกรณ์การสอนไว้ว่า หมายถึงวัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่นำมาประกอบการสอน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะได้เรียนรู้จากของจริงและ ประดับ เรืองมาลัย (2517:378) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องประโยชน์ของอุปกรณ์การสอนไว้ว่า

1. ช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนจำได้ดีและเข้าใจเร็วขึ้น
3. ช่วยประหยัดเวลาในการเรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์หลายด้าน
5. ช่วยทำให้เรื่องยากเป็นเรื่องง่าย

จากทัศนะที่กล่าวมาสอดคล้องกับคำกล่าวของ พงษ์ศักดิ์ วรสุนทรโรด (2517:90-91) ที่ว่า ในการจัดอาชีวศึกษานั้นจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องมี เครื่องมือเครื่องจักรเป็นอุปกรณ์การสอนครบถ้วนตามหลักสูตร เพราะอุปกรณ์สำคัญในการให้ความรู้ทางวิชาชีพ จะต้องมิจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษาเพื่อเปิด โอกาสให้ได้ฝึกกันอย่างทั่วถึง และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.2.2.3 การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งการวัดผลประเมินผลนับเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญ เพราะการติดตามวัดผลประเมินผลเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการ

ตลอดจนการแนะแนวหวังให้การจัดการประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และชุดิธรรมว่าผลของการศึกษาจะเป็นตัวกำหนดคุณภาพของ นักเรียน-นักศึกษา และครูในระบบการเรียนการสอน นอกจากนี้ (พนัส หันนาคิน, : 159-160) ยังกล่าวถึงความจำเป็นของการวัดผลว่า

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียนและผลการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้น และแบ่งนักเรียนตามสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
4. เพื่อเป็นประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตร เมื่อจบชั้นการศึกษาและแจ้งผลการเรียนให้สถานศึกษาอื่นที่นักเรียนจะเรียนต่อ

5. เพื่อสถิติในทางการศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องจัดเป็นกระบวนการ ตั้งแต่การวางแผนการสอน ไปจนกระทั่งประเมินผลการเรียนการสอน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวิชาที่สอน โดยมีอุปกรณ์ เครื่องมือ อย่างครบถ้วนอันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะในภาคปฏิบัติที่ต้องการให้เกิดประสบการณ์ตรง ต่อผู้เรียนเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสังคมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาไป

2.2.3. สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนนักศึกษามาก โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการเพื่อนสนิท ความสัมพันธ์กับครอบครัวมีน้อยลงกลุ่มเพื่อนจึงมีบทบาทมากขึ้น ทั้งในด้าน ทศนคติ ภูมิปัญญาและบุคลิกภาพ ฉะนั้นกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่ง ที่จะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาหรือเบี่ยงเบนพฤติกรรมไปในทางใด กลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญต่อนักเรียน-นักศึกษามาก หากได้รับคำนิยามที่ถูกต้องก็ก่อให้เกิดปัญญา แต่ถ้าคำนิยามที่ได้รับเป็นคำนิยามที่ผิด ๆ ก็จะเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากจากงานวิจัยของ บุญเลิศ กลางใจ. (2523:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษา ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เลือกวิชาเรียนตามเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและทัศนคตินักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนมาก ก็จะมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียน- นักศึกษามีความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นน้อย ฉะนั้นกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญต่อนักเรียนมากในด้านความคิด การประพฤติปฏิบัติตน และจะแสวงหาคำนิยามของตนเองกับกลุ่มเพื่อน หากได้รับคำนิยามที่ถูกต้องก็ก่อให้เกิดสติปัญญา แต่ถ้าได้รับคำนิยามผิด ๆ ก็จะเป็นอันตรายได้ทั้งตนเองและส่วนรวมดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2522:72) ที่ศึกษาการคบเพื่อนของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรพบว่า นิสิตหญิงส่วนใหญ่นิยมคบเพื่อนที่มีลักษณะตามลำดับจากน้อยไปหามากดังนี้คือ เพื่อที่มีความประพฤติดี เพื่อที่มีความช่วยเหลือดี เพื่อนที่มีความสนใจตรงกัน เพื่อนที่เรียนดี เพื่อนที่มีฐานะดี และบุญเลิศ กลางใจ (2523:บทคัดย่อ) ที่ได้

ศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูภาคเหนือ ปี พ.ศ. 2523 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เลือกวิชาเรียนตามเพื่อน ซึ่งแสดงว่ากลุ่มเพื่อนมีผลต่อการตัดสินใจและเจตคติในการเลือกเรียน และนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนมากก็จะมีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษา มีความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นน้อย

จากผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เจตคติ และบุคลิกภาพของนักเรียน สถานศึกษาจึงต้องให้การสนใจและส่งเสริมความต้องการทางด้านอารมณ์ และสังคมของนักเรียนต่อกลุ่มเพื่อน ส่งเสริมให้รักใคร่ มีความสัมพันธ์อันดีเพื่อการช่วยเหลืออันดีต่อกันในอนาคต

2.2.4 สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศในการปกครอง

สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศในการปกครอง หมายถึง เช่นระเบียบการแต่งกาย ความประพฤติ ระเบียบว่าด้วยการลงโทษการปกครองนักเรียน-นักศึกษาเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทุกคน ที่จะต้องเอาใจใส่คุ้มครองปกป้องดูแลให้ความรักความอบอุ่น อบรมศีลธรรมจรรยา มารยาท แก่นักเรียน-นักศึกษาเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการปกครอง ได้แก่ กฎเกณฑ์ ระเบียบและข้อบังคับ นักเรียนทุกคนต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดวินัยที่ดีในตนเอง ซึ่งการสร้างวินัยที่ดี (พนัส หันนาคินทร์, 2530 : 137) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. วินัยซึ่งอยู่บนรากฐานของการเสียสละ เพื่อมนุษยธรรม เช่น อิศระภาพความยุติธรรมและความเสมอภาคในหมู่ของคนทั้งหมด
2. วินัยซึ่งยอมรับนับถือความมีศักดิ์และสิทธิ์ของทุกคน
3. วินัยซึ่งเกิดขึ้นจากความเห็นชอบของตน
4. วินัยส่งเสริมให้เด็กมีลักษณะเป็นผู้นำสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. วินัยซึ่งกำหนดขึ้นมาจากความเข้าใจ ต้องทำหรือไปทำสิ่งนั้นเพราะอะไร มากกว่าวินัยซึ่งเป็นไปตามคำสั่ง

สำหรับระเบียบของกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ยังได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานปกครองไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปกครองดูแลนักเรียน-นักศึกษา และผู้เข้ารับการศึกษาอบรมให้อยู่ในระเบียบ วินัย ของสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา
2. ประสานงานกับครู-อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน-นักศึกษา และผู้เข้ารับการศึกษาอบรมในสถานศึกษา
3. ประสานงานกับसारวัตน์นักเรียน เจ้าหน้าที่บ้านเมืองหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้

4. ลงโทษหรือเสนอการลงโทษนักเรียน-นักศึกษาผู้กระทำความผิด

กล่าวโดยสรุปแล้ว การที่จะทำให้สังคมหรือโรงเรียน มีความสุขได้นั้น จำเป็นจะต้องมีกฎระเบียบเพื่อให้สมาชิกได้ยึดเป็นแนวทางปฏิบัติโดยที่ทุกคนต้องเคารพในกฎระเบียบ และวินัย สังคมหรือสถาบันนั้น ๆ ก็จะมีความสุขและเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง

2.2.5 สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่หมายถึงสภาพแวดล้อม ที่เกิดเองตามธรรมชาติและทั้งที่มนุษย์ เราได้ดัดแปลงแก้ไขได้หรือสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่ามากยิ่งขึ้นซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อบุคคล สำหรับในที่นี้ หมายถึงบริเวณหรือสถานที่ที่ใช้ในการจัดการ การเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหาร โรงรถ สนามกีฬา และบริเวณพักผ่อน ซึ่งบุคลากรในสถานศึกษาไม่สามารถทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทุกๆด้านได้ แต่อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนสามารถสร้างให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนามากกว่า ถ้าโรงเรียนสามารถจัดและตกแต่งอาคาร หรือบริเวณให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยให้เกิดความสดชื่นแจ่มใส ร่มเย็น ทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้อยากมาโรงเรียน มีความรักและหวงแหน ภาคภูมิใจ ซึ่งลักษณะเช่นนี้ จะช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ส่วนคุณลักษณะของอาคารสถานที่ที่พึงประสงค์นั้น

เมธี ปิณฑานนท์ ได้เสนอไว้ว่า

1. มีความเพียงพอ (Adequacy) หมายถึงมีความเพียงพอในด้านต่าง ๆ เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องใช้ประโยชน์ต่าง ๆ วัสดุ สนามเล่นและพักผ่อน ห้องส้วม และอื่น ๆ
2. มีความเหมาะสม (Suitability) กล่าวคือจะต้องมีความเหมาะสมในด้าน ที่ตั้งอาคาร ลักษณะของพื้นที่ และการจัดอาคารสถานที่
3. มีความปลอดภัย (Safety) ต้องมีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อัคคีภัย วัตถุอันตราย ฯลฯ
4. มีลักษณะ (Healthfulness) อยู่ห่างไกลจากอากาศพิษ แก๊สพิษช่องโสภณี ฯลฯ
5. ระยะทางที่ติดต่อและใช้สอย (Accessibilitly) ที่ตั้งของโรงเรียนจะต้องไม่ห่างไกลหมู่บ้านจากวัดต่าง ๆ ในบริเวณทั้งไม่ห่างไกลจากสิ่งอำนวยความสะดวก ต่อสถานศึกษา เช่น ส้วมไม่ไกลตัวอาคารเกินไป บ้านพักครู บ้านพักครูใหญ่ หรือบ้านพักภารโรง บ้านเหล่านี้ไม่ควรอยู่ใกล้อาคารเรียนหรือบริเวณโรงเรียน
6. มีความยืดหยุ่น (Flexibility) จะต้องมีการเอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลง และเอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน
7. ประหยัด (Economy) หมายถึง อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้น

มีความประหยัด เช่น ประหยัดการซ่อมบำรุงการเคลื่อนย้าย นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

8. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มาก และใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยน้อยแต่คุ้มค่าที่สุด

9. สามารถขยายขยายได้ (Expansibility) หมายถึง การออกแบบอาคารที่สามารถขยายขยายได้ มีการเตรียมการขยายได้พอสมควร สิ้นเปลืองน้อย

10. มีรูปร่างสวยงาม (Apperance) จะต้องมีการตกแต่งบริเวณห้องเรียน อื่น ๆ ให้เป็นที่ชื่นชมของผู้พบเห็นอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ โรงเรียนที่ดีควรมีองค์ประกอบต่างๆ อย่างเหมาะสมเป็นต้นว่าขนาดรูปร่าง ลักษณะวัสดุอุปกรณ์ สี แสง ทักษะภาพ ทิศทางลม การจัดระเบียบอาคาร ควรจัดสภาพให้เหมือนอยู่อีกโลกหนึ่งที่ต่างจากชีวิตประจำวันของนักเรียน

ดังนั้น ในการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรบุคคลให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญทางด้านอาคารสถานที่ ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม เอื้อต่อประโยชน์ใช้สอยผู้ที่อาศัยมีความพอใจ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และปลอดภัย ดังที่ เมธี ปิณฑนานนท์ กล่าวไว้สภาพการณ์ที่เป็นปัญหาต่อการจัดการเรียน การสอนวิชาชีพ คือการควบคุมความปลอดภัยการเรียน การสอนทางด้านอาชีวศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง จำลองสภาพการณ์ในโรงงานอุตสาหกรรม มาเป็นโรงฝึกงานให้คล้ายกับความจริงให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ เช่น ทักษะการปฏิบัติงาน หลักการใช้เครื่องมือเครื่องจักร การบำรุงรักษา การวางผังโรงงาน การป้องกันอุบัติเหตุ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ ขณะปฏิบัติงานของนักเรียน-นักศึกษา ทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินและจากการวิจัย ของผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ พบว่า อุบัติเหตุที่เกิดขณะปฏิบัติงาน เกิดจากความประมาทและสภาพแวดล้อมถึงร้อยละ 82 เกิดจากเครื่องจักรโดยตรงมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

ดังนั้นในการจัดการศึกษาของผู้บริหารในโรงเรียน จะต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่จัดสภาพแวดล้อมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การวางผัง เพราะถ้าวางผังไม่เหมาะสมจะทำให้เกิดอุบัติเหตุ จากการชนย้าย วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร หกล้มวัตถุตกใส่ ฯลฯ

2. สภาพการระบายอากาศ เพราะถ้าตัวอาคารในโรงเรียนจะมีออกซิเจนน้อยกว่า 20 เปอร์เซ็นต์นักเรียน-นักศึกษาจะรู้สึกอึดอัดไม่สบาย

3. แสงสว่าง ถ้าแสงสว่างน้อยเกินไปจะทำให้เสียสายตา ขาดความตั้งใจเกิดความประมาท

4. เสียงดัง จนรำคาญทำให้หงุดหงิด เจ้าอารมณ์ เบื่อหน่าย และขาดสมาธิในการปฏิบัติงาน

5. อุณหภูมิ ในโรงฝึกปฏิบัติงานถ้าร้อนเกินไปจะทำให้ปวดหัวตาลาย เบื่ออาหาร หัวใจ

เต้นเร็ว อุณหภูมิอากาศทางประสาท (เมธี ปิณฑนานนท์, 2531 : 156)

สรุปแล้วการจัดอาคารสถานที่ของสถานศึกษา ให้เหมาะสมสวยงาม และ มีการ
ประหยัด มีประสิทธิภาพต่อการใช้ จะเป็นสิ่งที่สนับสนุนการเรียนรู้ และเป็นแรงจูงใจให้นัก
เรียน นักศึกษาเกิดความรัก ภาควุมิใจในสถานศึกษา อันจะส่งผลให้คุณภาพชีวิต และความก้าว
หน้าในอาชีพ

ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ ที่ผู้บริหารใน
สถานศึกษาจะต้องจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ดีให้กับผู้เรียน กล่าวคือ จะต้องจัดองค์
ประกอบต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาให้มีความพร้อม มีระเบียบสวยงาม มีบรรยากาศที่อบอุ่นร่ม
เย็น เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดี มีความภาคภูมิใจรักใคร่ผูกพันต่อสถานศึกษาและหมู่
คณะจะช่วยรักษาชื่อเสียงของสถานศึกษา และมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้ (สุภาพ เลหาสถิตย์,
2525 : 4-5)

ส่วนการศึกษาสภาพแวดล้อมสถานศึกษา มีนักการศึกษาสนใจอย่างกว้างขวางเพราะ
ตระหนักถึงความสำคัญและอิทธิพลของสภาพแวดล้อมสถานศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการ
ประเมินสภาพแวดล้อมสถานศึกษา โดยมุ่งจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งเร้าตามหลักของ Astin โดย
อาศัยกฎเกณฑ์การสร้างตามแบบมาตรฐานสภาพแวดล้อมวิทยาลัย และแบบสำรวจกิจกรรม
วิทยาลัยโดยแบบสำรวจนี้มีความเที่ยงตรงตามทฤษฎี เนื้อหาและมีความเชื่อมั่นสูง และได้ตั้งเป็น
ทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะของวิทยาลัยที่ดีไว้ 5 ทฤษฎี คือ

ทฤษฎีที่ 1 วิทยาลัยจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีก็ต่อเมื่อนักศึกษาที่เป็นสมาชิกนั้น มีทัศนคติ
ที่ดีต่อสถานศึกษา นักศึกษาจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจ

ทฤษฎีที่ 2 บรรยากาศการเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งในการเอื้ออำนวยให้นักศึกษาเกิด
การเรียนรู้ได้ดีมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนในชั้น
เรียน

ทฤษฎีที่ 3 สถานศึกษาที่ดีจะต้องมีการเสริมกิจกรรมของหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการสันท
นาการ กีฬา ศิลปวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มเพื่อนคือ เป็นผู้รอบรู้มีมนุษยสัมพันธ์
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ทฤษฎีที่ 4 สถานศึกษาที่ดีต้องมีการบริหารดี นักศึกษาเคารพกฎระเบียบของสถาบัน
ผู้บริหารยินดีให้คำปรึกษาแนะนำและให้โอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหาร

ทฤษฎีที่ 5 สถานศึกษาจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีจะต้องมีอาคารสถานที่ดี ทั้งในด้าน
ปริมาณและคุณภาพเพียงพอกับนักเรียน เพราะอาคารสถานที่ที่มีความสำคัญทางกายภาพ ที่จะช่วย
ผลักดันให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล (อรรถพ คุ้มพันธ์, 2521 : 24)

จากแนวคิดและวิธีประเมินสภาพแวดล้อม ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษาโดยตรง เป็นวิธีการที่ดี เพราะนักเรียน-นักศึกษาเป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม จึงสามารถกล่าวถึงสภาพแวดล้อมได้ถูกต้อง ตามความเป็นจริงและนักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มีความต้องการที่จะกล่าวถึงสถาบันของคนในเรื่องต่าง ๆ อยู่แล้ว

ดังเช่นผลงานวิจัยของศูนย์วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับระดับอุดมศึกษาของประเทศ สหรัฐอเมริกา พบว่านักศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีสติปัญญาคิดนั้น จะชวนขวายหาประสบการณ์หาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอและมักแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสถาบันเกี่ยวกับ การเรียนการสอน เป็นต้นว่าเรื่อง หลักสูตร บรรยากาศในการเรียน คุณภาพของผู้สอน วิธีการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน รวมทั้งการบริหารงานของสถาบัน ไปในทางที่นักศึกษาเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะนักศึกษาปีสุดท้ายของสถาบันจะมีความคิดเห็นเป็นตัวของตัวเอง ไม่คล้อยตามเพื่อนหรืออาจารย์ (Hest, 1970 : 40) เช่นเดียวกับ Sanford ยังกล่าวอีกว่าถ้านักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อสถาบัน สิ่งที่นักศึกษา จะต้องกล่าวถึงคือ พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน หลักสูตร ระเบียบวินัยต่าง ๆ การบริหารทางวิชาการ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ทำให้เห็นถึงการจัดการศึกษาอันจะทำให้มีการปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของสถานศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะว่า สถานศึกษาควรได้จัดหางบประมาณสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรหรือสื่อการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมศักดิ์ สุรราชิมพันธ์ (2530:45) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12 พบว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนปฏิบัติในระดับกลาง และในระดับน้อยเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับที่ 1 จัดให้มีการติดตามผลการฝึกงานของนักศึกษา ในสถานประกอบการ

อันดับที่ 2 จัดให้มีการกำหนดเกณฑ์ตัดสิน และระยะเวลาการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน

อันดับที่ 3 จัดให้มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาเพื่อประเมินว่า สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด

สิทธิ สายหล้า (2530:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัญหาการปฏิบัติการ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2524 ประเภทคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยในเรื่องการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักเรียน-นักศึกษาขาดประสบการณ์ตรง จากผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพอย่างแท้จริงจากการนำข้อมูลและสถิติมาใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยเฉพาะขาดการร่วมมือที่ดีกับผู้ประกอบการ ในการฝึกงานของนักศึกษาด้านการวัดผลประเมินผลพบว่า ขาดการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารวิชาการด้านการค้า

วสุมดี อิมแก้ว (2531:74) ศึกษาการใช้หลักสูตร ปวช. ปี 2530 ประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา พบว่าอาคารสถานที่ไม่เพียงพอการเบิกจ่ายค่าสอนมีปัญหา

1. วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการสอนมีไม่ครบ ทุกวิชาและไม่เพียงพอ
2. ขาดบุคลากรบางประเภทวิชา
3. การจัดทำโครงการสอนและแผนการสอน ผู้บริหารเห็นว่าสำคัญแต่ผู้สอนเห็นว่าไม่สำคัญ
4. ขาดเอกสาร เช่นคู่มือหลักสูตรและหนังสืออ่านประกอบการสอน
5. ครู-อาจารย์มีภาระรับผิดชอบมากเกินไป

บุญพา มลิณทสูต (2531:72) ศึกษาวินัยของนักเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน กับนักเรียนอาชีวศึกษาขาดวินัย ด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการแต่งกายและความประพฤตินักเรียน-นักศึกษาขาดวินัยอยู่ในระดับน้อย

สุธรรม เดชกรินทร์ (2532:80) ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยเทคนิคสตูล ผลการวิจัยพบว่าด้านสภาพการทำงาน ของครู-อาจารย์มีความพึงพอใจ ในการที่วิทยาลัยเทคนิค จัดบริเวณสถานที่สะดวกน้อย มีการจัดวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานให้เพียงพอ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ไปมีความปลอดภัยมาก

กาญจนา ภาสุรพันธ์ (2531:109) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8 ได้แก่วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง และวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา 7 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กิจกรรมนักศึกษา การปกครอง และอาคารสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษามีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง มีความพึงพอใจอาจารย์ผู้สอน และความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมด้านอื่น ในระดับปานกลาง นักศึกษาอาชีวศึกษาต่างคณะกัน มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยภาพรวมแต่ละองค์ประกอบต่างกัน แต่พบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยมากกว่า นักศึกษาทุกคณะวิชาและวิทยาลัยอื่น

บุญนาค คู่ัมภย์ (2522:44-454) ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่น ในวิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 757 คน ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนพบว่า นักศึกษาต้องการมี

เพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาทุกสิ่งทุกอย่างได้ ต้องการเป็นที่ชอบของเพื่อนทุกคน และต้องการเป็นคนที่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี เพราะจะทำให้เข้ากับเพื่อนได้

สุวรรณ สุขสมภักดิ์ (2530:74) ศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารพบว่า นักศึกษาและอาจารย์ เห็นว่าห้องน้ำ ห้องส้วม การบริการน้ำดื่มสำหรับนักศึกษา ถูกหลักอนามัยน้อยและไม่เพียงพอ ด้านการบริหาร ผู้บริหารเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัย ด้านการเรียนการสอน อาจารย์และผู้บริหารเห็นสอดคล้องกันว่า อาจารย์มีความซื่อสัตย์ในการประเมินผลการเรียน ผู้บริหารเห็นด้วยมากกว่า นักศึกษามีความพอใจในการที่อาจารย์มอบหมายงาน นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษา ประเมินผลการสอนของอาจารย์ ด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยส่วนรวมนักศึกษามีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นน้อย แต่ผู้บริหารเห็นด้วยมาก วิทยาลัยได้ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมทุกประเภทตามความสนใจ ด้านกลุ่มเพื่อนพบว่า นักศึกษาแข่งขันด้านการเรียนระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่เรียนดี ช่วยให้การสอนพิเศษน้อยกว่า นักศึกษาที่เรียนอ่อน และกิจกรรมสังสรรค์ระหว่างชั้นมีน้อย ส่วนด้านการใช้อาคารสถานที่พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ และได้เสนอแนะให้สถานศึกษาได้มีการขยายอาคารสถานที่ ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน การจัดทำตารางสอนเพื่อให้มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานที่เพียงพอและเหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน

2.3 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู กรุงเทพฯ

โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูเป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นของชุมชนที่เรียกว่า “หมู่บ้านครู” ร่วมกันจัดการศึกษาโดยมีจุดเน้น 3 ประการคือ

1. มุ่งพัฒนานักเรียน-นักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ เพื่อออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักที่ว่า “เรียนให้รู้ ดูให้เห็น ทำให้เป็น”

2. มุ่งให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาของสังคม รู้จักตนเอง มีคุณธรรมและจริยธรรม และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

3. มุ่งพัฒนาการศึกษาของชาติ โดยการเปิดสาขาที่ประเทศมีความต้องการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู นามแห่งความหมายซึ่งผู้ก่อตั้งมีความตั้งใจที่จะรวบรวมผู้ทรงคุณวุฒิ ให้อยู่ในชุมชนเดียวกันเพื่อผลแห่งการพัฒนาการศึกษาาร่วมกัน จึงจัดให้มีโครงการแบบหุ้นส่วนขึ้นในบริเวณที่ดินของตำบลหนองค้างพลู เรียกว่า “คุรุคามพัฒนา” หรือ “หมู่บ้านครู” นอกจากเหตุทางการศึกษาแล้ว การร่วมมือกันของครูในบริเวณดังกล่าว ยังมีส่วนช่วยเหลือชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตชานเมือง ทั้งในด้านการส่งเสริมอาชีพ

และการพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน อีกทั้งยังยึดมั่นในพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ กล่าวคือ “ ข้าราชการคนใดอยู่ตำบลใดช่วยกันพัฒนาตำบลนั้น ประเทศจะเจริญในที่สุด “ จึงนับได้ว่า “ หมู่บ้าครู ” เป็นสถาบันที่ให้การบริการสังคมตามอุดมการณ์ของบสถาบันการศึกษาตาม หลักการอีกด้วย

2.3.1 การผลิตนักเรียน-นักศึกษา

เป้าหมายของการผลิตนักเรียน-นักศึกษาทางโรงเรียนได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียน-นักศึกษาสามารถเลือกวิชาชีพในสาขาที่ตรงกันกับความถนัด โดยทางโรงเรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลแก่นักเรียนเพื่อการพิจารณาตัดสินใจ
2. ให้นักเรียน-นักศึกษาเกิดความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ โดยส่งเข้าร่วมกิจกรรมสัมมนาในแผนกวิชาการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน
3. ให้ผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษา ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุนและประสานงานกับทางโรงเรียน ในการจัดการเรียนการสอน

2.3.2 การพัฒนาบุคลากร

เพื่อให้การดำเนินการของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทางด้านกำลังคนซึ่งนับว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นทางโรงเรียนจึงวางหลักการในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนดังนี้

1. ให้การศึกษาต่อและอบรมครู-อาจารย์อย่างต่อเนื่อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
2. ส่งครู-อาจารย์เข้าฝึกอบรมในสถานประกอบการเพื่อให้มีความรู้กว้างขวางขึ้นในแต่ละด้าน
3. ส่งครู-อาจารย์ศึกษาอุงานต่างประเทศ
4. เชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกสถานศึกษาดูงานในสถานศึกษา เพื่อช่วยแนะแนวทาง ในการ จัดการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานมากขึ้น
5. จัดการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อปรับปรุง และชี้แนะให้เกิดการพัฒนาอย่างถูกต้อง
6. สร้างขวัญกำลังใจในเรื่องค่าตอบแทนการบรรจุเข้าสู่ตำแหน่งการให้ความคิดความ -ชอบ
7. ให้มีโอกาสร่วมประชุมสัมมนา ในโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ และของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
8. ส่งเสริมความเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยแต่งตั้งดำรงขึ้นใช้ในสถานศึกษาเอง

2.3.3 การพัฒนาด้านวิชาการหลักสูตรการเรียนการสอน

งานวิชาการถือได้ว่าเป็นงานหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่างานวิชาการที่ดีและเหมาะสมพัฒนาผู้เรียนออกไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนพัฒนาไว้ 7 ประการคือ

1. เลือกหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลง ของสังคมและสภาพของสถานศึกษา
2. การจัดการวิชาการให้สนองตอบตามความต้องการของท้องถิ่นและสถานประกอบการ
3. พัฒนาหลักสูตร โดยสอดคล้องกับวิชาการใหม่ ๆ ให้กับผู้เรียน
4. ร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในการเตรียมพร้อมด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่
5. ดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเรื่องมาตรฐานโรงเรียนเอกชน
6. ขอความร่วมมือในด้านวิชาการกับต่างประเทศให้มากขึ้น

2.3.4 การบริการชุมชน

ตามนโยบายของโรงเรียนที่จะให้โรงเรียนเป็นแหล่งวิชาการ สำหรับการศึกษาค้นคว้า และเผยแพร่วิชาการแก่ชุมชน ดังนั้น ฝ่ายบริหารจึงตั้งเป้าหมายที่จะนำโรงเรียนไปสู่ชุมชน อย่างกว้างขวางทั้งนี้นอกจากจะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนแล้ว ยังจะช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับนักเรียน-นักศึกษา

2.3.5 การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้น นอกจากการจัดการด้านวิชาการแล้ว ทางโรงเรียนยังคำนึงถึงบรรยากาศทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้งานด้านวิชาการเกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ โดยในปัจจุบันทางโรงเรียนได้ซื้อที่ดินเพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่อีก 16 ไร่ และสร้างโรงฝึกงานแผนกช่างก่อสร้าง ช่างเทคนิคพื้นฐาน ช่างกลโรงงานขึ้นใหม่ จัดสร้างสนามกีฬาขนาดมาตรฐานอีกแห่งหนึ่ง และตกแต่งอาณาบริเวณให้ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างเพียงพอ และในปีนี้ทางโรงเรียนได้สร้างตึกมาตรฐานเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหลัง 4 ชั้นเรียน ยาว 110 เมตร เพื่อขยายสาขาบริหารธุรกิจ และสาขาเครื่องมือวัดคุมไฟฟ้า และสำหรับเรื่องเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนนั้นทางโรงเรียน ได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อจัดซื้อให้ทันสมัยกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี และมุ่งเน้นให้ครู-อาจารย์ทำวิจัย และผลิตชุดทดลอง สิ่งประดิษฐ์ เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน

2.3.6 ระบบการศึกษา System of education

โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา โดยกำหนดไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 7 หลักสูตร คือ

- สาขาช่างยนต์
- สาขาช่างไฟฟ้า
- สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาช่างกลโลหะ
- สาขาช่างก่อสร้าง
- สาขาช่างสำรวจ
- สาขาช่างกลโรงงาน

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน 6 หลักสูตรคือ

- สาขาช่างยนต์
- สาขาช่างไฟฟ้า
- สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาช่างก่อสร้าง
- สาขาช่างสำรวจ
- สาขาช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยได้จัดตั้งชมรมขึ้น 5 ชมรมคือ

- ชมรมวิชาการ
- ชมรมวิชาชีพ
- ชมรมนันทนาการ
- ชมรมอาสาพัฒนา
- ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมไทย

ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน-นักศึกษาได้มีการพัฒนาความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตลอดจนความถนัดของนักเรียน-นักศึกษา เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี โดยได้กำหนดไว้ในนโยบายดังนี้

1. ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียน-นักศึกษา
2. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดจิตสำนึกในการช่วยเหลือและพัฒนาสังคมโดยรวม
3. พัฒนาผู้เรียนให้สามารถเข้าตลาดแรงงานได้อย่างมี ภูมิรู้ ภูมิธรรม และภูมิฐาน
4. จัดสวัสดิการและบริการให้กับนักเรียน-นักศึกษาอย่างเต็มที่
5. ส่งเสริมให้นักเรียน-นักศึกษามีอาชีพและรายได้ระหว่างเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา จึงกำหนดประชากรที่จะศึกษาได้แก่ นักเรียน-นักศึกษาที่กำลังเรียนปีสุดท้ายของทั้งสองระดับ คือ ปวช. และ ปวส. ในปีการศึกษา 2538 เนื่องด้วยนักเรียน-นักศึกษาเหล่านั้น ได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนมาเป็นเวลานาน และอย่างค่อนเนื่องมีความมั่นใจในตัวเองสูงไม่ค่อยตามใครได้ง่าย ๆ อีกทั้งมีความต้องการที่จะบอกถึงส่วนดีส่วนเสียของโรงเรียนอยู่แล้ว และรู้สึกที่นักเรียน-นักศึกษากลุ่มอื่น ๆ โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน-นักศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 1500 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน-นักศึกษา ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3.และนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในเทอมสุดท้ายของปีการศึกษา 2538 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดตัวอย่างของ Krejcie and morgan และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยจับสลากทุกสาขา ได้จำนวนตัวอย่าง 681 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักเรียน-นักศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา และกลุ่มสาขาช่าง

กลุ่มช่าง	ปวช. 3		ปวส. 2		รวมประชากรและตัวอย่าง	
	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง
กลุ่มที่ 1						
ช่างยนต์	160	56	159	56	319	112
ช่างกลโลหะ	16	16			16	16
ช่างกลโรงงาน	212	74			212	74
ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม			206	71	206	71
รวม	386	144	365	126	751	280
กลุ่มที่ 2						
ช่างไฟฟ้า	168	72	167	84	335	156
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	118	50	72	31	190	81
รวม	286	122	239	116	525	237
กลุ่มที่ 3						
ช่างก่อสร้าง	104	69	72	47	176	116
ช่างสำรวจ	25	25	23	23	48	48
รวม	129	94	95	70	224	164
รวมประชากรและตัวอย่าง	801	360	699	321	1500	681

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิธีการและขั้นตอนดังนี้

1. ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาตามแนวคิดของ อรรถพ คุณพันธ์ (2521:24) ที่ได้ปรับปรุงมาจาก Aatin โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน เทคโนโลยีหมู่บ้านประกอบด้วยสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านภาพลักษณ์

1.2 ด้านการเรียนการสอน

1.3 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

1.4 ด้านการปกครอง

1.5 ด้านอาคารสถานที่

2. สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1. เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ Check list

ตอนที่ 2. เป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ซึ่งข้อความเหล่านั้นเป็นข้อความเชิงบวก ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ดังนี้

ด้านที่ 1 สภาพแวดล้อมด้านลักษณะของโรงเรียน จำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ

ด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จำนวน 10 ข้อ

ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง จำนวน 10 ข้อ

ด้านที่ 5 สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ จำนวน 16 ข้อ

แบบสอบถามจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบพิจารณาว่าเห็นด้วยในระดับใดกับข้อความที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสภาพแวดล้อมเป็นไปตามข้อความนั้น

เห็นด้วย หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยว่าสภาพแวดล้อม เป็นไปตามข้อความนั้น

ไม่แน่ใจ หมายถึง ผู้ตอบไม่แน่ใจว่าสภาพแวดล้อม เป็นไปตามข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยว่าสภาพแวดล้อม เป็นไปตามข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสภาพแวดล้อมเป็นไปตามข้อความนั้น

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งปรับแก้ให้ตรงเนื้อหาและครอบคลุมครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้เรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวประกอบด้วย

นางรพีพรรณ เอกสุภาพันธุ์ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ระดับ 8 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นายรุ่งโรจน์ ตราสกุล ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นายสุพล เสือว่อง ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาระดับ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

นางสาวจงดี ทองไข ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

นางโรสรินทร์ จิรรัตน์วัฒนา ตำแหน่ง หัวหน้างานกลุ่มงานมาตรฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน

นายอินทร์ จันท์เจริญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน

ผลการตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะว่าข้อความในคำถามจะ
ต้องชัดเจน และควรมีคำถามที่ครอบคลุมในทุกด้าน และเป็นคำถามที่ตรงจุดกับสภาพแวดล้อมใน
ปัจจุบันเน้นถึงคุณธรรมจริยธรรมและได้ปรับแก้ถ้อยคำบางประโยค โดยเฉพาะด้านการเรียนการ
สอน

5. นำแบบสอบถามปรับแก้ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่
สมบูรณ์ที่สุด และจัดทำแบบสอบถามเพื่อการทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน ปวช.และนักศึกษา
ปวส. ที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ
Cronbach ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .90 และเมื่อพิจารณาราย
ด้านแล้วได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

- สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน .8072
- สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน .8050
- สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน .8211
- สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง .8442
- สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ .8177

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ เก็บจากนักเรียน-นักศึกษาในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ที่เรียน
ในปีสุดท้าย โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้
อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2 ขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนประจำวิชา พร้อมนัดหมายกำหนดวันเวลากับนัก
เรียน-นักศึกษา

3. ผู้วิจัยได้พบนักเรียน-นักศึกษาในชั้นเรียนตามวันเวลาที่นัดหมายไว้ แจกแบบสอบถามแก่นักเรียน-นักศึกษาตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้วส่งคืนทันที ได้รับคืนทั้งหมด 681 ฉบับคิดเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้งหมด ดังนั้นจึงสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งสิ้น 681 ฉบับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา แสดงด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งกำหนดช่วงความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึงนักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความเหล่านั้น แสดงว่า โรงเรียน.มีสภาพแวดล้อมดีอย่างมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึงนักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้น แสดงว่า โรงเรียน.มีสภาพแวดล้อมดี

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึงนักเรียน-นักศึกษาไม่แน่ใจกับข้อความเหล่านั้น แสดงว่า โรงเรียน. มีสภาพแวดล้อมพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึงนักเรียน-นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้น แสดงว่า โรงเรียน.มีสภาพแวดล้อมไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึงนักเรียน-นักศึกษาไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความเหล่านั้น แสดงว่าโรงเรียน.มีสภาพแวดล้อมไม่ใช่มาก

ตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ นักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูระหว่างนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส.

ตอนที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มช่างประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 คือ ช่างยนต์ ช่างกลโลหะ ช่างกลโรงงาน และช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 2 คือ ช่างไฟฟ้าและช่างอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 3 คือ ช่างสำรวจและช่างก่อสร้าง ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูจากความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอน เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน เกี่ยวกับการปกครอง และเกี่ยวกับอาคารสถานที่ การวิเคราะห์ข้อมูลจัดเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูระหว่าง นักเรียน-ระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส.

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มช่าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มช่างคือ

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ช่างยนต์ ช่างกล โละ ช่างกลโรงงาน ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย ช่างสำรวจ ช่างก่อสร้าง

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน

สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์	n=681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
1.โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี	3.83	0.75	เห็นด้วย	8
2.โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน	3.77	0.47	เห็นด้วย	9
3.ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนแห่งนี้	4.12	0.71	เห็นด้วย	2

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์	n=681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
4.ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเสมอเมื่ออยู่ในโรงเรียนแห่งนี้	3.85	0.81	เห็นด้วย	7
5.ข้าพเจ้ากล้าที่จะพูดกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนแห่งนี้	4.11	0.77	เห็นด้วย	3
6.เครื่องแบบโรงเรียนและสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย	4.00	0.82	เห็นด้วย	6
7.เพื่ออันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนคูโคเค่นสง่างาม	4.10	0.82	เห็นด้วย	4
8.ระบบบริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้แก่ผู้มีรายได้น้อยเสมอ	4.06	0.89	เห็นด้วย	5
9 โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย	4.14	0.74	เห็นด้วย	1
รวม	4.03	0.45	ดี	

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่านักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู โดยภาพรวม อยู่ในเกณฑ์ดี ($x=4.03$)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความทุกข้อ โดยเห็นด้วยเป็นลำดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกอย่างหลากหลาย ($X=4.14$) ลำดับรองลงไปได้แก่ ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนแห่งนี้ ($X=4.12$) และข้าพเจ้ากล้าที่จะพูดกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนแห่งนี้ ($X=4.11$) ส่วนความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำได้แก่ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน ($X=3.77$) และโรงเรียนข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี ($X=3.38$)

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน	n=681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
1.อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี	3.94	0.73	เห็นด้วย	2
2.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ	3.98	0.75	เห็นด้วย	1
3.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอน	3.93	0.73	เห็นด้วย	3
4.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมตัวก่อนสอนเสมอ	3.84	0.75	เห็นด้วย	7
5.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง	3.77	0.84	เห็นด้วย	12
6.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้เสมอ	3.69	0.80	เห็นด้วย	13
7.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม	3.78	0.81	เห็นด้วย	9
8.อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยจนพอใจ	3.78	0.83	เห็นด้วย	10
9.เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงาน สมบูรณ์และเพียงพอให้นักศึกษาฝึกงานได้อย่างดี	3.29	1.12	ไม่แน่ใจ	16
10.ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ภาคปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.86	0.79	เห็นด้วย	6
11.ข้าพเจ้าและหรือเพื่อน ๆ มีความมั่นใจว่านักเรียนนักศึกษาที่มีทักษะด้านวิชาชีพสามารถแข่งในระดับประเทศได้	3.61	0.79	เห็นด้วย	14
12.การวัดผลของโรงเรียนเป็นไปตามระเบียบอย่างถูก	3.77	0.82	เห็นด้วย	11
13.การจัดกิจกรรมพิเศษช่วยให้ข้าพเจ้าได้แนวทางที่จะนำไปใช้ได้ดี	3.92	0.80	เห็นด้วย	5
14.การจ้ดปฐมนิเทศช่วยให้นักเรียนนักศึกษารู้และเข้าใจระเบียบและนโยบายของโรงเรียนและ ปฏิบัติตัวได้ดี	3.92	0.87	เห็นด้วย	4.
15.การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่	3.81	0.81	เห็นด้วย	8
16.สื่อช่วยในการเรียนการสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ	3.51	1.03	ดี	15

รวม

3.78

0.49

เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่านักเรียน-นักศึกษา มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ($X=3.78$)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความลำดับที่ 1 คือ อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ ($X=3.98$) รองลงไปได้แก่ อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี($X=3.94$) และอาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอน ($X=3.93$)

ส่วนความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนที่นักเรียน-นักศึกษา ไม่แน่ใจ คือ เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงาน สมบูรณ์และเพียงพอให้นักเรียน-นักศึกษาฝึกงานได้อย่างดี ($X=3.29$) และข้อที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำคือ สื่อช่วยในการเรียนการสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ($X=3.51$) และข้าพเจ้าและหรือเพื่อน ๆ มีความมั่นใจว่านักเรียน-นักศึกษามีทักษะด้านวิชาชีพสามารถแข่งขันระดับประเทศได้ ($X=3.61$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	n=681 คน		ระดับ ความคิด เห็น	ลำดับ ค่าเฉลี่ย ความคิด เห็น
	X	SD		
1.เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกมีปัญหา ข้าพเจ้าจะปรึกษาเพื่อน	3.85	0.82	เห็นด้วย	
2.ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส	4.01	0.77	เห็นด้วย	1
3.นักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี	3.50	1.01	เห็นด้วย	10
4.นักเรียนนักศึกษาในแผนกเดียวกันรักใคร่สามัคคีกันดี	3.79	0.88	เห็นด้วย	5
5.นักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง	3.59	0.90	เห็นด้วย	9
6.นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่รักใคร่สามัคคีกันดี	3.75	0.80	เห็นด้วย	7
7.เพื่อนของข้าพเจ้ามีความเป็นผู้นำของกลุ่มได้	3.77	0.78	เห็นด้วย	6
8.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน	4.01	0.78	เห็นด้วย	2
9.นักเรียนนักศึกษาของสถาบันเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเยาวชนทั่วไป	3.75	0.84	เห็นด้วย	8
10.การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียนนักศึกษา มีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น	3.90	0.85	เห็นด้วย	3
รวม	3.79	0.52	ดี	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่านักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ($X=3.79$)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส ($X=4.01$) รองลงไปได้แก่ ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อนๆ ($X=4.01$) และ การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น ($X=3.90$)

ส่วนความเห็นด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนที่นักเรียน-นักศึกษาไม่แน่ใจคือ นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี ($X=3.50$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ คือนักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง ($X=3.59$) และนักเรียน-นักศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมทั่วไปได้ ($X=3.75$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการปกครอง

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	n=681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
1 โรงเรียนได้ประกาศกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน	3.80	0.85	เห็นด้วย	3
2.กฎระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษาได้เป็นอย่างดี	3.74	0.90	เห็นด้วย	5
3.โรงเรียนลงโทษนักเรียนนักศึกษาอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม	3.51	1.00	เห็นด้วย	8
4. การว่ากล่าวตักเตือนและอบรมของครูอาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม	3.47	1.06	ไม่แน่ใจ	9
5.ระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรัดกุมให้นักเรียนนักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยง และใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน	3.44	1.00	ไม่แน่ใจ	10
6.โรงเรียนประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา	3.64	0.95	เห็นด้วย	7
7.โรงเรียนให้การยกย่องชมเชยนักเรียนนักศึกษา ที่ทำความดีและประพฤติดี	3.85	0.88	เห็นด้วย	2

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	n=681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
8.ครูอาจารย์ให้การสอดส่องดูแล นักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างดี	3.70	0.93	เห็นด้วย	6
9.นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ให้การเคารพครู อาจารย์ดี	3.85	0.83	เห็นด้วย	1
10.การอยู่ร่วมกันระหว่าง ครู อาจารย์กับศิษย์เป็นเสมือนญาติ	3.75	0.89	เห็นด้วย	4
รวม	3.68	0.61	ดี	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่านักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านการปกครองโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ($X=3.68$)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความลำดับที่ 1 คือ นักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การเคารพ ครู-อาจารย์ดี ($X=3.85$) รองลงไปได้แก่โรงเรียนให้การยกย่องชมเชยนักเรียน-นักศึกษาที่ทำความดีและประพฤติดี ($X=3.85$) และโรงเรียนได้ประกาศกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน ($X=3.80$)

ส่วนความคิดเห็นด้านการปกครองที่นักเรียน-นักศึกษาไม่แน่ใจคือ ระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรัดกุม ทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ของตน ($X=3.44$) รองลงไปได้แก่ การว่ากล่าวตักเตือนและการอบรมของครู-อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม ($X=3.49$) และโรงเรียนลงโทษนักเรียน-นักศึกษาอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม ($X=3.51$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่	N= 681 คน		ระดับความคิดเห็น	ลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น
	X	SD		
1.สภาพห้องเรียนและโรงฝึกงานมีอากาศถ่ายเทดี	3.43	1.04	ไม่แน่ใจ	12
2.ห้องเรียนและ โรงฝึกปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ	3.52	1.03	เห็นด้วย	8
3.การจัดวางตัวอาคารเหมาะสมดี	3.59	0.99	เห็นด้วย	
4.การใช้ประโยชน์จากอาคารมีความสะดวกปลอดภัยดี	3.55	0.99	เห็นด้วย	7
5.ห้องน้ำ ห้องสุขา ถูกสุขลักษณะ และมีเพียงพอกับจำนวน นักเรียนนักศึกษา	3.20	1.19	ไม่แน่ใจ	16.
6.โรงอาหาร ถูกสุขลักษณะ และมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอ	3.20	1.11	ไม่แน่ใจ	15
7.สถานที่จอดรถเพียงพอ และเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.36	1.03	ไม่แน่ใจ	13
8.สถานที่เล่นกีฬา เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.31	1.10	ไม่แน่ใจ	14
9.ห้องรับแขกสำหรับผู้ปกครองที่มาเยี่ยมมีความเหมาะสม	3.55	0.94	เห็นด้วย	6
10.มีที่นั่งพักผ่อนสังสรรค์ในหมู่คณะอย่างเพียงพอ	3.69	0.96	เห็นด้วย	3
11.สภาพอาคารเรียนในสถานศึกษามีความร่มรื่น และสวยงาม	3.72	0.98	เห็นด้วย	2
12.การจัดตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสดชื่นสวยงาม	3.76	0.95	เห็นด้วย	1
13.โรงเรียนมีระบบความปลอดภัยทำให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความมั่นใจ	3.51	0.93	เห็นด้วย	9
14.โรงเรียนมีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา	3.37	1.01	ไม่แน่ใจ	11
15.อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงาน ได้ดูแลให้นักเรียนนักศึกษาใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ	3.45	1.02	ไม่แน่ใจ	10
16.นักเรียนนักศึกษาศึกษาปฏิบัติตนจนเกิดความปลอดภัย	3.65	0.95	เห็นด้วย	4
รวม	3.49	0.65	พอใช้	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่านักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านอาคารสถานที่โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ($X=3.49$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความลำดับที่ 1 คือ การจัด ตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสดชื่นสวยงาม ($X=3.76$) รองลงไปได้แก่ สภาพอาคารเรียนในสถาน ศึกษามีความร่มรื่นสวยงาม ($X=3.72$) และมีที่นั่งพักผ่อนสังสรรค์ในหมู่คณะอย่างเพียงพอ ($X=3.69$)

ส่วนความคิดเห็นด้านอาคารสถานที่ที่นักเรียน-นักศึกษาไม่แน่ใจคือ ห้องน้ำห้องสุขา ถูก ลักขณะและมีความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ($X=3.20$) รองลงไปได้แก่ โรงอาหารถูก สุขลักษณะและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอ ($X=3.20$) และสถานที่เล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวน นักเรียน-นักศึกษา ($X=3.31$) สถานที่จอดรถเพียงพอและเป็นระเบียบ ($X=3.36$) สภาพอาคารเรียน และโรงฝึกงานมีอากาศถ่ายเทดี ($X=3.43$) โรงเรียนมีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานของนักเรียน-นักศึกษา ($X=3.37$) และอาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงานได้ดูแลให้นักเรียน-นัก ศึกษาใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายสม่ำเสมอ ($X=3.45$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับ ภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูจำแนกรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	N=, 681 คน		ระดับความ คิดเห็น
	X	SD	
สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	4.03	0.45	ดี
สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.79	0.52	ดี
สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน	3.78	0.49	ดี
สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	3.68	0.61	ดี
สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่	3.49	0.65	พอใช้
รวม	3.75	0.42	ดี

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนและนักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ($X=3.75$)

เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าสภาพแวดล้อม ในโรงเรียน อยู่ในเกณฑ์ดีลำดับที่ 1 คือ ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ($X=4.03$) รองลงไปได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ กับเพื่อน ($X=3.79$) ด้านการเรียนการสอน ($X=3.78$) และด้านการปกครอง ($X=3.68$) ส่วนด้าน อาคารสถานที่อยู่ในระดับพอใช้ ($X=3.49$)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูระหว่างนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส.

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส.

เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์

สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. n=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
1.โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี	3.88	0.77	เห็น ด้วย	8	3.76	0.73	เห็น ด้วย	7	2.06*
2.โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน	3.84	0.74	เห็น ด้วย	9	3.69	0.74	เห็น ด้วย	9	2.53*
3.ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนแห่งนี้	4.09	0.72	เห็น ด้วย	2	4.16	0.69	เห็น ด้วย	1	-1.14
4.ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียนแห่งนี้	3.94	0.77	เห็น ด้วย	6	3.74	0.84	เห็น ด้วย	8	3.08* *
5.ข้าพเจ้ากลัวที่จะพบกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนนี้	4.06	0.74	เห็น ด้วย	4	4.16	0.81	เห็น ด้วย	2	-1.77
6.เครื่องแบบและสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย	3.91	0.89	เห็น ด้วย	7	4.11	0.70	เห็น ด้วย	5	3.28* *
7.เฟืองอันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนคูโคคเด่นสง่างาม	4.08	0.85	เห็น ด้วย	3	4.12	0.79	เห็น ด้วย	4	-0.72
8.ระบบบริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้มีรายได้น้อยเสมอ	4.01	0.87	เห็น ด้วย	5	4.11	0.86	เห็น ด้วย	6	-1.63
9.โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย	4.13	0.76	เห็น ด้วย	1	4.14	0.71	เห็น ด้วย	3	-0.09
รวม	4.03	0.46	ดี		4.03	0.43	ดี		-0.05

* P<.05 **P<.01

จากตารางที่ 4.7 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ทางสถิติ คือทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าสภาพแวดล้อมด้าน ภาพลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าข้อความที่ นักเรียน ปวช. และนักศึกษา ปวส.เห็นด้วยในลำดับต้น ๆ และมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญคือ โรงเรียนมีหลักสูตรให้

เลือกเรียนหลากหลาย ข้าพเจ้ากล้าที่จะพูดกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนแห่งนี้ เพียงอันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนคูโคเค่นสง่างาม

สำหรับข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช.และนักศึกษาระดับ ปวส.มีค่าเฉลี่ยความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 คือ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน และเป็นความคิดเห็นลำดับท้าย ๆ

ส่วนข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียนแห่งนี้ เครื่องแบบและสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ของโรงเรียน	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. N=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
1.อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี	3.91	0.73	เห็น ด้วย	2	3.99	0.73	เห็น ด้วย	3	-1.12
2.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ	3.79	0.76	เห็น ด้วย	9	3.99	0.73	เห็น ด้วย	2	-0.40
3.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอน	3.92	0.74	เห็น ด้วย	1	3.95	0.73	เห็น ด้วย	5	-0.42
4.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมตัวก่อนสอนเสมอ	3.58	0.74	เห็น ด้วย	15	3.83	0.76	เห็น ด้วย	6	-0.34
5.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง	3.81	0.81	เห็น ด้วย	6	3.72	0.86	เห็น ด้วย	12	1.47
6.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้เสมอ	3.73	0.79	เห็น ด้วย	12	3.65	0.85	เห็น ด้วย	13	1.37
7.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม	3.74	0.83	เห็น ด้วย	11	3.82	0.78	เห็น ด้วย	9	-1.38
8.อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าซักถามข้อสงสัยจนพอใจ	3.79	0.76	เห็น ด้วย	8	3.77	0.90	เห็น ด้วย	11	0.38
9.เครื่องมืออุปกรณ์การฝึกงาน สมบูรณ์และเพียงพอให้นักเรียนนักศึกษาฝึกงานได้อย่างดี	3.49	1.04	ไม่แน่ ใจ	16	3.06	1.18	ไม่แน่ ใจ	16	0.08
10.ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.88	0.73	เห็น ด้วย	4	3.56	0.86	เห็น ด้วย	7	0.44
11.ข้าพเจ้าและหรือเพื่อนๆมีความมั่นใจว่านักเรียนนักศึกษามีทักษะด้านวิชาชีพสามารถแข่งขันระดับประเทศได้	3.62	0.87	เห็น ด้วย	14	3.60	0.84	เห็น ด้วย	14	0.24

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ของโรงเรียน	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. N=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
12.การวัดผลของโรงเรียนเป็นไปตามระเบียบ ถูก	3.76	0.81	เห็น ด้วย	10	3.78	0.83	เห็น ด้วย	10	-0.23
13.การจัดกิจกรรมพิเศษช่วยให้ข้าพเจ้าได้แนว ทางที่จะนำไปใช้ได้	3.84	0.81	เห็น ด้วย	5	4.01	0.79	เห็น ด้วย	1	2.79*
14.การจัดปฐมนิเทศช่วยให้นักเรียน-นักศึกษา และเข้าใจระเบียบและนโยบายของ ร.ร. และ ปฏิบัติตัวได้ดี	3.88	0.78	เห็น ด้วย	3	3.98	0.77	เห็น ด้วย	4	-1.70
15.การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตาม โปรแกรมการสอนเป็นส่วนใหญ่	3.80	0.81	เห็น ด้วย	7	3.83	0.81	เห็น ด้วย	8	-0.46
16.สื่อช่วยสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ	3.68	0.94	เห็น ด้วย	13	3.31	1.10	ไม่ แน่ ใจ	15	-4.58**
รวม	3.79	0.50	ดี		3.76	0.48	ดี		0.91

**p < 0.1

จากตารางที่ 4.8 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อความที่ นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คืออาจารย์เป็นผู้มีความรู้ดี และการจัดปฐมนิเทศช่วยให้นักเรียน-นักศึกษาและผู้เข้าใจระเบียบ นโยบายของโรงเรียนและปฏิบัติตัวได้ดี

ส่วนข้อที่นักเรียนระดับ ปวช. และ นักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าไม่แน่ใจคือ เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงาน สมบูรณ์เพียงพอให้นักเรียน-นักศึกษาฝึกงานได้อย่างดี

สำหรับข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือการจัดปฐมนิเทศช่วยให้ข้าพเจ้าได้แนวทางไปใช้ได้ดี และสื่อช่วยสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ นักเรียนระดับ ปวช. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แต่นักศึกษา ระดับ ปวส. เห็นว่าพอใช้เท่านั้น

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. n=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
1.เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาข้าพเจ้าจะปรึกษาเพื่อน	3.81	0.58	เห็น ด้วย	5	3.90	0.77	เห็น ด้วย	3	-1.36
2.ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส	3.92	0.79	เห็น ด้วย	2	4.13	0.73	เห็น ด้วย	1	-3.56**
3.นักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี	3.56	0.69	เห็น ด้วย	10	3.42	1.08	เห็น ด้วย	10	1.80
4.นักเรียนนักศึกษาแผนกเดียวกันรักใคร่กันดี	3.84	0.87	เห็น ด้วย	4	3.73	0.89	เห็น ด้วย	7	1.62
5.นักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง	3.66	0.87	เห็น ด้วย	9	3.51	0.93	เห็น ด้วย	9	2.24*
6.นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่อารักใคร่สามัคคีกันดี	3.75	0.80	เห็น ด้วย	7	3.76	0.82	เห็น ด้วย	6	-0.23
7.เพื่อนของข้าพเจ้ามีความเป็นผู้นำของกลุ่มได้	3.75	0.80	เห็น ด้วย	8	3.88	0.77	เห็น ด้วย	5	-0.97
8.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน	3.79	0.80	เห็น ด้วย	1	4.06	0.75	เห็น ด้วย	2	-1.50
9.นักเรียนนักศึกษาของสถาบันเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเยาวชนทั่วไปได้	3.79	0.87	เห็น ด้วย	6	3.70	0.79	เห็น ด้วย	8	1.44
10.การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียน-นักศึกษา มีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น	3.90	0.84	เห็น ด้วย	3	3.90	0.87	เห็น ด้วย	4	-0.01
รวม	3.79	0.51	ดี		3.79	0.53	ดี		0.10

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.9 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษา ระดับ ปวส.เห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในเกณฑ์ดีซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อความที่ นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นด้วย และมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียน-นักศึกษา มีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น

สำหรับข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นด้วยในลำดับสุดท้ายคือ นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส และที่จุด 05 คือ นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความคิดเห็นนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านการปกครอง

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. n=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
1.ร.ร.ได้ประกาศกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน	3.75	0.89	เห็น ด้วย	5	3.87	0.80	เห็น ด้วย	2	-1.86
2.กฎระเบียบของ ร.ร. สามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษาได้อย่างดี	3.63	0.93	เห็น ด้วย	6	3.86	0.83	เห็น ด้วย	3	-3.30**
3.ร.ร. ลงโทษนักเรียนนักศึกษาอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม	3.41	1.05	ไม่แน่ ใจ	10	3.62	0.92	เห็น ด้วย	8	-2.97**
4.การว่ากล่าวตักเตือนของครูอาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม	3.44	1.04	ไม่แน่ ใจ	9	3.55	0.91	เห็น ด้วย	9	-1.59
5.ระเบียบและวิธีปฏิบัติของ ร.ร. รัดกุมทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยง และมีข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน	3.47	1.06	ไม่แน่ ใจ	8	3.42	0.93	ไม่แน่ ใจ	10	0.68
6.ร.ร.ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาได้ผลดี	3.60	1.00	เห็น ด้วย	7	3.68	0.88	เห็น ด้วย	6	-1.15
7.ร.ร.ให้การยกย่องชมเชยนักเรียนนักศึกษาที่ทำความดีและประพฤติดี	3.81	0.91	เห็น ด้วย	2	3.89	0.84	เห็น ด้วย	1	-1.11
8.ครูอาจารย์สอดส่องดูแลนักเรียนนักศึกษาอย่างดี	3.76	0.89	เห็น ด้วย	4	3.63	0.96	เห็น ด้วย	7	1.84
9.นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เคารพครูอาจารย์ดี	3.84	0.83	เห็น ด้วย	1	3.85	0.82	เห็น ด้วย	4	-0.21
10.การอยู่ร่วมกันระหว่างครูอาจารย์กับศิษย์เป็นเสมือนญาติ	3.76	0.88	เห็น ด้วย	3	3.74	0.91	เห็น ด้วย	5	0.28
รวม	3.65	0.64	ดี		3.71	0.56	ดี		-1.37

* p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการปกครองของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษา ระดับ ปวส. เห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านการปกครองอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าข้อความที่ นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นด้วยในลำดับต้น ๆ และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ การให้การยกย่องชมเชยนักเรียน-นักศึกษาที่กระทำความดีและประพฤติดี และนักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การเคารพครู-อาจารย์ดี

ส่วนข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีความเห็นไม่แน่ใจคือระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรุดกุมทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและมีข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน

สำหรับข้อความที่นักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ กฎระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้างวินัยให้นักเรียน-นักศึกษาได้เป็นอย่างดี และ โรงเรียนลงโทษนักเรียน-นักศึกษาอย่างมีขั้นตอนเหมาะสม

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. N=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
1.ห้องเรียนและ โรงฝึกปฏิบัติงานมีอากาศถ่ายเทดี	3.57	0.89	เห็น ด้วย	10	3.27	1.10	ไม่แน่ ใจ	11	3.64* *
2.ห้องเรียนและ โรงฝึกปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ	3.61	0.98	เห็น ด้วย	6	3.40	1.08	ไม่แน่ ใจ	8	2.71* *
3.การจัดวางตัวอาคารเหมาะสมดี	3.72	0.92	เห็น ด้วย	3	3.42	1.05	ไม่แน่ ใจ	7	3.89* *
4.การใช้ประโยชน์อาคารมีความสะดวกปลอดภัยดี	3.68	0.97	เห็น ด้วย	5	3.39	0.99	ไม่แน่ ใจ	9	3.87* *
5.ห้องน้ำห้องสุขาถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.33	1.15	ไม่แน่ ใจ	16	3.05	1.12	ไม่แน่ ใจ	15	3.13* *
6.โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.33	1.05	ไม่แน่ ใจ	15	3.04	1.17	ไม่แน่ ใจ	16	3.39* *
7.สถานที่จอดรถเพียงพอและเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.44	1.00	ไม่แน่ ใจ	14	3.25	1.06	ไม่แน่ ใจ	12	2.36* *

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่	ระดับ ปวช. n=327		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	ระดับ ปวส. N=309		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	t
	X	SD			X	SD			
8.สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอแก่นักเรียนนักศึกษา	3.45	1.04	ไม่แน่ใจ	13	3.13	1.14	ไม่แน่ใจ	14	3.76* *
9.ห้องรับแขกสำหรับผู้ปกครองที่มาเยี่ยมชมความเหมาะสม	3.59	0.93	เห็นด้วย	8	3.51	0.96	เห็นด้วย	5	1.04
10.มีที่นั่งพักผ่อนและสังสรรค์ในหมู่คณะเพียงพอ	3.72	0.96	เห็นด้วย	4	3.65	0.95	เห็นด้วย	1	1.06
11.สภาพอาคารเรียนในสถานศึกษามีความร่มรื่นและสวยงาม	3.84	0.95	เห็นด้วย	2	3.57	1.00	เห็นด้วย	4	3.61* *
12.การจัดตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสดชื่นสวยงาม	3.85	0.91	เห็นด้วย	1	3.64	0.98	เห็นด้วย	2	2.92* *
13.ร.ร.มีระบบความปลอดภัยทำให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความมั่นใจ	3.54	0.95	เห็นด้วย	11	3.42	0.91	ไม่แน่ใจ	6	0.80
14.ร.ร.มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนนักศึกษา	3.45	0.98	ไม่แน่ใจ	12	3.17	1.01	ไม่แน่ใจ	13	4.86* *
15.อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงานได้ดูแลให้นักเรียนนักศึกษาใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ	3.59	0.93	เห็นด้วย	9	3.59	0.98	เห็นด้วย	3	1.87
16.นักเรียนนักศึกษาศึกษาปฏิบัติตนเกิดความปลอดภัย	3.72	0.62	เห็นด้วย	7	3.58	0.98	เห็นด้วย	10	4.63* *
รวม	3.60	0.62	ดี		3.36	0.67	พอใช้		4.63* *

* p < .05 ** p < .01

จากตารางที่ 4.11 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 คือนักเรียนระดับ ปวช. มีความคิดเห็นว่สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นว่สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01คือ การใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ที่มีความปลอดภัยดี การวางตัวอาคารเหมาะสมดี สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอแก่นักเรียน-นักศึกษา ห้องเรียนและโรงฝึกปฏิบัติมีอากาศถ่ายเทดี สภาพอาคารเรียนในสถานศึกษามีความร่มรื่นและสวยงาม การตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสดชื่นสวยงาม ห้องเรียนและโรงฝึกปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ โดยที่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. มากกว่าค่าเฉลี่ยของนักศึกษาระดับ ปวส.ทุกข้อ

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูจำแนกรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	ระดับ ปวช.		ระดับ ความ คิดเห็น	ระดับ ปวส.		ระดับ ความ คิดเห็น	t
	X	SD		X	SD		
1.สภาพแวดล้อมด้านภาพ ลักษณ์ของโรงเรียน	4.03	0.64	ดี	4.03	0.43	ดี	-0.5
2.สภาพแวดล้อมด้านความ สัมพันธ์กับเพื่อน	3.79	0.51	ดี	3.79	0.53	ดี	0.10
3.สภาพแวดล้อมด้านการเรียน การสอน	3.79	0.50	ดี	3.76	0.48	ดี	0.91
4.สภาพแวดล้อมด้านการปก ครอง	3.65	0.64	ดี	3.71	0.56	ดี	-1.37
5.สภาพแวดล้อมด้านอาคาร สถานที่	3.60	0.62	ดี	3.36	0.67	พอใช้	4.63**
รวม	3.77	0.43	ดี	3.73	0.40	ดี	1.25

** p < .01

จากตารางที่ 4 1.2 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่านักเรียนระดับ ปวช. และ นักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าสภาพแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ดีคือ ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการเรียนการสอน และด้านการปกครอง

ส่วนด้านอาคารสถานที่ นักเรียนระดับ ปวช. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แต่นักศึกษาระดับปวส. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้นและค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างกลุ่มช่างเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มข้างทั้ง 3 กลุ่ม ด้านภาพลักษณ์โรงเรียน

สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิดเห็น	F	F prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
1.ร.ร.ของข้าพเจ้าเป็น ร.ร. ที่มีชื่อเสียงดี	3.92	0.74	เห็น ด้วย	3.81	0.68	เห็น ด้วย	3.70	0.58	เห็น ด้วย	4.26	.014*
2.ร.ร. ของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน	3.86	0.74	เห็น ด้วย	3.75	0.74	เห็น ด้วย	3.65	0.74	เห็น ด้วย	4.07	.017*
3.ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียนนักศึกษาโรงเรียนแห่งนี้	4.21	0.67	เห็น ด้วย	4.11	0.69	เห็น ด้วย	3.99	0.78	เห็น ด้วย	5.02	.006**
4.ข้าพเจ้ารู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียนแห่งนี้	3.92	0.82	เห็น ด้วย	3.82	0.78	เห็น ด้วย	3.76	0.82	เห็น ด้วย	2.36	.094
5.ข้าพเจ้ากลัวที่จะพูดกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่ ร.ร. แห่งนี้	4.15	0.77	เห็น ด้วย	4.11	0.70	เห็น ด้วย	4.02	0.86	เห็น ด้วย	1.45	.233
6.เครื่องแบบของ ร.ร. และสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย	4.16	0.68	เห็น ด้วย	3.93	0.83	เห็น ด้วย	3.82	0.95	เห็น ด้วย	10.3	.000**
7.เพื่องอันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนโดดเด่นสง่างาม	4.22	0.73	เห็น ด้วย	4.02	0.82	เห็น ด้วย	4.00	0.96	เห็น ด้วย	5.14	.006**
8.ระบบบริหาร ร.ร.เปิดโอกาสให้ผู้ที่มิใช่รายได้น้อยอยู่เสมอ	4.12	0.82	เห็น ด้วย	4.12	0.74	เห็น ด้วย	3.84	1.04	เห็น ด้วย	6.58	.001**
9.ร.ร. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลาย	4.25	0.68	เห็น ด้วย	4.13	0.67	เห็น ด้วย	3.96	0.89	เห็น ด้วย	8.53	.002**
รวม	4.12	0.40	ดี	4.01	0.41	ดี	3.90	0.52	ดี	12.7	.000**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.13 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน นักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่านักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (ดังตารางที่ 1 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน และเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 2,3 ในภาคผนวก)

ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ นักเรียน-นักศึกษา ทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียน-นักศึกษาของโรงเรียนแห่งนี้ เครื่องแบบของโรงเรียน และสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย เพื่ออันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนโดดเด่นสง่างาม เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 4,5,6 ในภาคผนวก) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 ในเรื่อง ระบบบริหารของโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ที่มิมีรายได้น้อยเสมอ และโรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลาย (ดังตารางที่ 7,8 ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เทคโนโลยีหมู่บ้านครู ทั้ง 3 กลุ่ม ด้านการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิดเห็น	f	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
1.อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี	4.06	0.68	เห็น ด้วย	3.91	0.74	เห็น ด้วย	3.78	0.76	เห็น ด้วย	7.93	.004**
2.อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ	4.13	0.70	เห็น ด้วย	3.90	0.71	เห็น ด้วย	3.82	0.83	เห็น ด้วย	11.0	.000**
3.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอน	4.06	0.69	เห็น ด้วย	3.86	0.72	เห็น ด้วย	3.81	0.78	เห็น ด้วย	7.73	.000**
4.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมตัวก่อนสอนเสมอ	3.97	0.71	เห็น ด้วย	3.74	0.77	เห็น ด้วย	3.76	0.75	เห็น ด้วย	7.52	.000**
5.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง	3.90	0.80	เห็น ด้วย	3.68	0.89	เห็น ด้วย	3.68	0.78	เห็น ด้วย	5.48	.004**
6. อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเสมอ	3.82	0.74	เห็น ด้วย	3.59	0.83	เห็น ด้วย	3.62	0.83	เห็น ด้วย	6.41	.001**
7.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม	3.91	0.75	เห็น ด้วย	3.77	0.76	เห็น ด้วย	3.56	0.94	เห็น ด้วย	10.19	.000**
8.อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยจนพอใจ	3.90	0.81	เห็น ด้วย	3.78	0.75	เห็น ด้วย	3.59	0.93	เห็น ด้วย	6.93	.001**
9.เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงานสมบูรณ์และเพียงพอให้ฝึกงานได้อย่างดี	3.44	1.13	ไม่ แน่ ใจ	3.31	1.03	ไม่ แน่ ใจ	.01	1.19	ไม่ แน่ ใจ	7.63	.000**
10.ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ภาคปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.90	0.76	เห็น ด้วย	3.83	0.81	เห็น ด้วย	3.87	0.80	เห็น ด้วย	0.48	.616
11.ข้าพเจ้าและหรือเพื่อน ภูมิใจความมั่นใจว่านักเรียนนักศึกษามีทักษะด้านวิชาชีพ และสามารถแข่งขันได้	3.67	0.82	เห็น ด้วย	3.59	0.86	เห็น ด้วย	3.53	0.90	เห็น ด้วย	1.32	.265
12.การวัดผลของโรงเรียนเป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้อง	3.81	0.76	เห็น ด้วย	3.81	0.82	เห็น ด้วย	3.65	0.90	เห็น ด้วย	2.43	.088

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิดเห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิดเห็น	f	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
13.การจัดปฐมนิเทศช่วยให้ข้าพเจ้าได้ แนวทางที่จะนำไปใช้ได้ดี	3.93	0.74	เห็น ด้วย	3.94	0.78	เห็น ด้วย	3.87	0.93	เห็น ด้วย	0.37	.687
14.การจัดปฐมนิเทศช่วยให้นักเรียนนัก ศึกษารู้และเข้าใจนโยบาย ร.ร. และ ปฏิบัติตัวได้ดี	3.93	0.70	เห็น ด้วย	3.96	0.76	เห็น ด้วย	3.86	0.91	เห็น ด้วย	0.75	.468
15.การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตาม โปรแกรมการสอนเป็นส่วนใหญ่	3.92	0.76	เห็น ด้วย	3.89	0.70	เห็น ด้วย	3.52	0.94	เห็น ด้วย	15.0	.000**
16.สื่อช่วยในการเรียนการสอนมีเพียง พอและมีประสิทธิภาพ	3.60	1.02	เห็น ด้วย	3.59	0.96	เห็น ด้วย	3.25	1.12	ไม่ แน่ ใจ	6.94	.001**
รวม	3.87	0.44	ดี	3.76	0.47	ดี	3.64	0.57	ดี	12.1	.000**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่านักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 2 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (ดังตารางที่ 9 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คืออาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ซักถามจนพอใจ และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 10,11 ในภาคผนวก)

อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์ในการสอน อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมตัวก่อนสอนเสมอ อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง และอาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 (ดังตารางที่ 12,13,14,15,16 ในภาคผนวก) และอาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียง

พอและมีประสิทธิภาพ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาในกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 (ดังตารางที่ 17,18,19,20 ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มช่างทั้ง 3 กลุ่ม ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	กลุ่ม1 n=280		ระดับความคิดเห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับความคิดเห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับความคิดเห็น	f	f prob
	X	SD		X	SD		X	SD			
	1.เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาข้าพเจ้าจะปรึกษาเพื่อน	3.94	0.81	เห็นด้วย	3.81	0.75	เห็นด้วย	3.76	0.91	เห็นด้วย	2.82
2.ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส	4.02	0.74	เห็นด้วย	4.04	0.77	เห็นด้วย	3.97	0.82	เห็นด้วย	.361	.696
3.นักเรียนนักศึกษาให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี	3.58	0.99	เห็นด้วย	3.48	0.98	เห็นด้วย	3.39	1.10	ไม่แน่ใจ	1.76	.171
4.นักเรียนนักศึกษาในแผนกเดียวกันรักใคร่สามัคคีกันดี	3.80	0.90	เห็นด้วย	3.76	0.83	เห็นด้วย	3.80	0.91	เห็นด้วย	.129	.879
5.นักเรียนนักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง	3.68	0.88	เห็นด้วย	3.55	0.88	เห็นด้วย	3.50	0.96	เห็นด้วย	2.47	.085
6.นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่รักใคร่สามัคคีกันดี	3.82	0.79	เห็นด้วย	3.75	0.79	เห็นด้วย	3.65	0.84	เห็นด้วย	2.11	.122
7.เพื่อนของข้าพเจ้ามีความเป็นผู้นำของกลุ่มได้	3.87	0.75	เห็นด้วย	3.76	0.78	เห็นด้วย	3.62	0.82	เห็นด้วย	5.61	003**
8.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน	4.03	0.77	เห็นด้วย	4.00	0.74	เห็นด้วย	3.98	0.83	เห็นด้วย	.322	.724
9.นักเรียนนักศึกษาของสถาบันเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเยาวชนทั่วไปได้	3.77	0.82	เห็นด้วย	3.78	0.72	เห็นด้วย	3.66	1.01	เห็นด้วย	1.21	.298
10.การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียนนักศึกษามีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น	3.99	0.78	เห็นด้วย	3.87	0.84	เห็นด้วย	3.81	0.97	เห็นด้วย	2.49	.083
รวม	3.85	0.50	ดี	3.78	0.50	ดี	3.71	0.55	ดี	3.60	.027*

* p<.05 ** p<.01

จากตารางที่ 4.15 โดยภาพรวมพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่านักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน แตกต่างกันไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย

วิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (ดังตารางที่ 21 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือเพื่อนของข้าพเจ้ามีความเป็นผู้นำของกลุ่มได้ และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 22 ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มข้างทั้ง 3 กลุ่ม ด้านการปกครอง

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิด เห็น	f	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
1. ร.ร. ได้ประกาศกฎระเบียบและ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน	3.86	0.80	เห็น ด้วย	3.82	0.78	เห็น ด้วย	3.66	1.01	เห็น ด้วย	3.0	.046*
2. กฎระเบียบของร.ร. สามารถสร้าง วินัยให้กับนักเรียนนักศึกษาได้เป็น อย่างดี	3.82	0.82	เห็น ด้วย	3.75	0.81	เห็น ด้วย	3.57	1.09	เห็น ด้วย	4.0	.018*
3. ร.ร. ลงโทษนักเรียนนักศึกษา อย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม	3.68	0.94	เห็น ด้วย	3.48	0.95	ไม่แน่ ใจ	3.25	1.10	ไม่แน่ ใจ	10.	.000* *
4. การว่ากล่าวตักเตือนอบรมของครู อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม	3.63	0.93	เห็น ด้วย	3.58	0.86	เห็น ด้วย	3.13	1.14	ไม่แน่ ใจ	15.	.000* *
5. ระเบียบและวิธีปฏิบัติของ ร.ร. รั้ง กุมทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่ สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อประโยชน์คน	3.55	0.95	เห็น ด้วย	3.45	0.98	ไม่แน่ ใจ	3.25	1.09	ไม่แน่ ใจ	4.6	.000* *
6. ร.ร. ประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาได้ผลดี	3.68	0.93	เห็น ด้วย	3.70	0.88	เห็น ด้วย	3.46	1.05	ไม่แน่ ใจ	00.	.009* *
7. ร.ร. ได้ให้การยกย่องชมเชยนัก - เรียนนักศึกษา ที่ทำความดีและ ประพฤติดี	3.89	0.80	เห็น ด้วย	3.88	0.85	เห็น ด้วย	3.75	1.04	เห็น ด้วย	2.0	.030*
8. ครูอาจารย์ให้การสอดคล้องดูแล นักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างดี	3.75	0.93	เห็น ด้วย	3.67	0.92	เห็น ด้วย	3.66	0.93	เห็น ด้วย	.62	537
9. นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ให้การ เคารพครูอาจารย์ดี	3.88	0.84	เห็น ด้วย	3.82	0.78	เห็น ด้วย	3.83	0.88	เห็น ด้วย	.36	696

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิด เห็น	f	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
10.การอยู่ร่วมกันระหว่างครูอาจารย์ กับศิษย์เป็นเสมือนญาติ	3.78	0.88	เห็น ด้วย	3.73	0.86	เห็น ด้วย	3.71	0.96	เห็น ด้วย	3.7	.688
รวม	3.75	0.55	ดี	3.69	0.53	ดี	3.52	0.76	ดี	7.4	.000*
										2	*

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.16 โดยภาพรวมพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านการปกครองของโรงเรียน นักเรียน นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่า นักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองของโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 23 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือ โรงเรียนลงโทษ นักเรียน-นักศึกษาอย่างมีขั้นตอน และการว่ากล่าวตักเตือนอบรมของครู-อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม ระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรัดกุมทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตนโรงเรียนประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษาได้ผลดี และทดสอบรายคู่แล้วด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (ดังตารางที่ 24,25,27 ในภาคผนวก) และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 ในเรื่องการว่ากล่าวตักเตือนและอบรมของครู-อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม (ดังตารางที่ 26 ในภาคผนวก)

ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 คือ โรงเรียนได้ประกาศกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน และโรงเรียนได้ให้การยกย่องชมเชยนักเรียน-นักศึกษาที่ทำความดี และประพฤติดีเมื่อเปรียบเทียบกับรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครู ระหว่างกลุ่มช่วงทั้ง 3 กลุ่ม ด้านอาคารสถานที่

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิด เห็น	F	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
1.สภาพห้องเรียนและ โรงฝึกงานมี อากาศถ่ายเทดี	3.39	1.07	ไม่แน่ ใจ	3.51	0.97	เห็น ด้วย	3.40	1.10	ไม่แน่ ใจ	1.06	.346
2.ห้องเรียนและ โรงฝึกงานมีแสงสว่าง เพียงพอ	3.51	1.06	เห็น ด้วย	3.61	0.94	เห็น ด้วย	3.40	1.10	ไม่แน่ ใจ	2.00	.135
3.การจัดวางตัวอาคารเหมาะสมดี	3.59	1.06	เห็น ด้วย	3.65	0.89	เห็น ด้วย	3.48	0.99	ไม่แน่ ใจ	1.36	.256
4.การใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ มีความสะดวกปลอดภัยดี	3.51	1.07	เห็น ด้วย	3.72	0.85	เห็น ด้วย	3.36	1.01	ไม่แน่ ใจ	6.78	.001*
5.ห้องน้ำห้องสุขา ถูกหลักอนามัยและ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา	3.30	1.24	ไม่แน่ ใจ	3.28	1.09	ไม่แน่ ใจ	2.93	1.21	ไม่แน่ ใจ	5.56	.004**
6.โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีที่นั่ง รับประทานอาหารเพียงพอ	3.24	1.15	ไม่แน่ ใจ	3.31	1.05	ไม่แน่ ใจ	2.98	1.12	ไม่แน่ ใจ	4.41	.012*
7.สถานที่จอดรถเพียงพอ และเป็น ระเบียบเรียบร้อย	3.36	1.08	ไม่แน่ ใจ	3.45	0.92	ไม่แน่ ใจ	3.21	1.10	ไม่แน่ ใจ	2.75	.064
8.สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอกับนักเรียน นักศึกษา	3.32	1.12	ไม่แน่ ใจ	3.41	1.00	ไม่แน่ ใจ	3.13	1.16	ไม่แน่ ใจ	3.28	.038
9.ห้องรับแขกสำหรับผู้ปกครองที่มา เยี่ยมมีความเหมาะสม	3.61	0.89	เห็น ด้วย	3.55	0.88	เห็น ด้วย	3.48	1.11	ไม่แน่ ใจ	.965	.381
10.มีที่นั่งพักผ่อนและสังสรรค์ในหมู่ คณะอย่างเพียงพอ	3.69	0.94	เห็น ด้วย	3.68	0.91	เห็น ด้วย	3.70	1.04	เห็น ด้วย	.009	.990
11.สภาพอาคารเรียนในสถานศึกษามี ความร่มรื่นและสวยงาม	3.72	1.02	เห็น ด้วย	3.72	0.89	เห็น ด้วย	3.71	1.03	เห็น ด้วย	.007	.992
12.การจัดตกแต่งอาคารเรียนในสถาน ศึกษามีความสดชื่นสวยงาม	3.75	0.96	เห็น ด้วย	3.77	0.88	เห็น ด้วย	3.75	1.00	เห็น ด้วย	.026	.973
13.ร.ร.มีระบบความปลอดภัยทำ ให้นักเรียนนักศึกษาเกิดความมั่นใจ	3.53	0.97	เห็น ด้วย	3.61	0.87	เห็น ด้วย	3.34	0.95	ไม่แน่ ใจ	4.07	.0175
14.ร.ร.มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพียง พอต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนนัก ศึกษา	3.41	1.03	ไม่แน่ ใจ	3.43	0.97	ไม่แน่ ใจ	3.24	1.03	ไม่แน่ ใจ	1.95	.142
15.อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงานได้ดูแล ให้นักเรียนนักศึกษาใช้อุปกรณ์ป้อง กันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ	3.52	1.04	เห็น ด้วย	3.50	0.95	เห็น ด้วย	3.25	1.07	ไม่แน่ ใจ	3.99	.018*
16.นักเรียนนักศึกษาปฏิบัติตนจนเกิด ความปลอดภัย	3.68	0.97	เห็น ด้วย	3.70	0.91	เห็น ด้วย	3.54	0.98	เห็น ด้วย	1.61	.200

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิด เห็น	F	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
รวม	3.51	0.67	เห็น ด้วย	3.56	0.59	เห็น ด้วย	3.37	0.69	ไม่แน่ ใจ	4.12	.016*

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.17 โดยภาพรวมพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ ของโรงเรียนของนักเรียน-นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่า นักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 (ดังตารางที่ 28 ในภาคผนวก)

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือ โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีที่นั่งรับประทานอาหารเพียงพอ โรงเรียนมีระบบความปลอดภัยทำให้นักเรียน-นักศึกษาเกิดความมั่นใจ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 (ดังตารางที่ 29,30 ในภาคผนวก) และอาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงานได้ดูแลให้นักเรียน-นักศึกษาใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอเมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ นักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 31 ในภาคผนวก)

ส่วนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ที่มีความสะอาดปลอดภัยดี เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 (ดังตารางที่ 32 ในภาคผนวก) และห้องน้ำห้องถูกหลักอนามัยและมีเพียงพอกับจำนวน นักเรียน-นักศึกษา เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 (ดังตารางที่ 33 ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.18 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใน
โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูระหว่างกลุ่มช่าง ทั้งสามกลุ่มจำแนกรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน	กลุ่ม1 n=280		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม2 n=237		ระดับ ความ คิด เห็น	กลุ่ม3 n=164		ระดับ ความ คิด เห็น	f	f prop
	X	SD		X	SD		X	SD			
1. สภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์	4.12	0.40	เห็น ด้วย	4.01	0.41	เห็น ด้วย	3.90	0.52	เห็น ด้วย	12.7	.000**
2. สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ กับเพื่อน	3.85	0.50	เห็น ด้วย	3.78	0.50	เห็น ด้วย	3.71	0.55	เห็น ด้วย	3.60	.027*
3. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการ สอน	3.87	0.44	เห็น ด้วย	3.76	0.47	เห็น ด้วย	3.64	0.57	เห็น ด้วย	12.1	.000**
4. สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง	3.75	0.55	เห็น ด้วย	3.69	0.53	เห็น ด้วย	3.52	0.76	เห็น ด้วย	7.42	.000**
5. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่	3.51	0.67	เห็น ด้วย	3.56	0.59	เห็น ด้วย	3.37	0.69	ไม่แน่ ใจ	4.12	.016*
รวม	3.82	0.38	ดี	3.76	0.37	ดี	3.36	0.51	พอใช้	10.9	.000**

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 4.18 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียน-
นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 คือนักเรียน-นักศึกษาช่างยนต์ ช่าง
กลโลหะ ช่างกลโรงงานช่างเทคนิคอุตสาหกรรม และช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างสำรวจ ช่าง
ก่อสร้างแสดงว่านักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' แล้วพบว่าค่าเฉลี่ยความคิด
เห็นของนักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ .05 (ดังตารางที่ 34 ในภาคผนวก)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครอง ด้านอาคารสถานที่
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.กับ นักศึกษาระดับ ปวส.
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง

5.2 สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียน-นักศึกษาที่เรียนต่างระดับกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน แตกต่างกัน
2. นักเรียน-นักศึกษากลุ่มช่างต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน แตกต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียน-นักศึกษาของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ซึ่งกำลังเรียนอยู่ปีสุดท้ายของทั้งสองระดับ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างและขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนด ขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Mogan และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ตัวอย่างจำนวน 681 ประกอบด้วย นักเรียน ปวช. จำนวน 372 คน นักศึกษา ปวส. จำนวน 3.09 คน แบ่งเป็นกลุ่มช่าง 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน และช่างเทคนิคอุตสาหกรรม จำนวน

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ช่างไฟฟ้า และช่างอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 237 คน

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย ช่างสำรวจ และช่างก่อสร้าง จำนวน 164 คน

5.4 สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษา ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ผู้วิจัยทำการศึกษา มีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูอยู่ในเกณฑ์ดี คือด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน และด้านการปกครอง

สำหรับด้านอาคารสถานที่นักเรียน-นักศึกษา มีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้น เมื่อพิจารณาแต่ละด้านแล้ว พบว่าสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ นักเรียน-นักศึกษา เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยที่นักเรียน-เห็นด้วยกับข้อความ โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลาย นักเรียน-นักศึกษามีความภาคภูมิใจสถาบัน และกล้าที่จะพูดกับผู้อื่น ได้ว่าข้าพเจ้าเรียนอยู่โรงเรียนแห่งนี้

ส่วนชื่อเสียงของโรงเรียน และความเชื่อถือของประชาชนนักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในลำดับท้าย ๆ

สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าเป็นเกณฑ์ดี โดยที่นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ มีความรู้ดี และมีความสามารถในการสอน

ส่วนเรื่องอุปกรณ์และสื่อช่วยสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ นักเรียน-นักศึกษาเห็นอยู่ลำดับท้าย ๆ

สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าเป็นเกณฑ์ดีคือ นักเรียน-นักศึกษามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน ๆ และพร้อมที่จะช่วยเหลือเพื่อน ๆ เสมอเมื่อมีโอกาส และการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมยังทำให้นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อน ๆ มากขึ้นด้วย

ส่วนนักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือแก่รุ่นน้องและประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าเป็นเกณฑ์ดีในลำดับท้าย ๆ

สภาพแวดล้อมด้านการปกครอง นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าเป็นเกณฑ์ดีคือ นักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การเคารพครู-อาจารย์ดี การอยู่ร่วมกันเสมือนญาติ ทางโรงเรียนได้ประกาศกฎระเบียบและวิธปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน และเมื่อนักเรียน-นักศึกษาทำความดีประพฤติดีก็ให้การยกย่องชมเชย

ส่วนระเบียบวิธีปฏิบัติวิธศกุน จนนักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน และการว่ากล่าวตักเตือนหรือการอบรมของครู-อาจารย์ นักเรียน-นักศึกษาเห็นอยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้น

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดีคือ โรงเรียนได้จัดตกแต่ง บริเวณและอาคารเรียนดูสดชื่นสวยงาม มีที่นั่งพักผ่อนอย่างเพียงพอ

ส่วนอุปกรณ์และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการฝึกงาน นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าห้องน้ำห้องส้วม โรงอาหารถูกลักษณะและมีเพียงพอ สถานที่จอร์ครมีเพียงพอเป็นระเบียบเรียบร้อย นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้เท่านั้น

2.. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนระดับ ปวช.และนักศึกษา ระดับ ปวส. โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักเรียนระดับ ปวช. มีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ดี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านภาพลักษณ์ได้แก่เรื่อง เครื่องแบบและสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเมื่ออยู่ใน โรงเรียนแห่งนี้ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชนและโรงเรียนของข้าพเจ้ามีชื่อเสียงดี

ด้านการเรียนการสอนได้แก่เรื่อง สื่อช่วยสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ การจัดป้จฉฉฉฉฉฉช่วยให้ข้าพเจ้าได้แนวทางที่จะนำไปใช้ได้ดี

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนได้แก่เรื่อง ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง

ด้านการปกครองได้แก่เรื่อง กฎระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียน-นักศึกษาได้เป็นอย่างดี การลงโทษนักเรียน-นักศึกษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม

ส่วนด้านอาคารสถานที่ นักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ได้แก่เรื่อง การจัดวางตัวอาคารเหมาะสมดี การใช้ประโยชน์จากอาคารมีความปลอดภัยดี สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ห้องเรียนและโรงฝึกปฏิบัติมีอากาศถ่ายเทดี สภาพอาคารเรียนมีความร่มรื่นสวยงาม ห้องน้ำห้องสุขาถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา การจัดตกแต่งบริเวณสถานที่สดชื่นสวยงาม สถานที่จอร์ครมีเพียงพอและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่เรื่อง ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาจะปรึกษาเพื่อน การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทำให้นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนต่างช่างมากขึ้น ข้าพเจ้ายินดีให้การช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี

ด้านการปกครอง ได้แก่เรื่อง การอยู่ร่วมกันระหว่างครูอาจารย์กับนักเรียน-นักศึกษาเป็นเสมือนญาติ นักเรียนส่วนใหญ่ให้การเคารพครู-อาจารย์ดี โรงเรียนให้การยกย่องชมเชยนักเรียน-นักศึกษาที่ทำความดีประพฤติดี ระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียน-นักศึกษาได้อย่างดี ระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรุดกุมทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและมีข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน การลงโทษนักเรียน-นักศึกษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม การว่ากล่าวตักเตือนอบรมของครู-อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม

ด้านอาคารสถานที่ ได้แก่เรื่อง สภาพอาคารเรียนมีความร่มรื่นและสวยงาม การใช้ประโยชน์จากอาคารมีความปลอดภัย การจัดวางตัวอาคารเหมาะสมดี ห้องเรียนและโรงฝึกงานมีอากาศและแสงสว่างเพียงพอ สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอแก่นักเรียน-นักศึกษา สถานที่จอดรถเพียงพอและเป็นระเบียบเรียบร้อย

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียน-นักศึกษาทั้งสามกลุ่มช่างโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 เห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ ด้านการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านการปกครอง และด้านอาคารสถานที่ อยู่ในเกณฑ์ดี

5.5 อภิปรายผล

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. กับ นักศึกษาระดับ ปวส. และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มช่าง โดยอภิปรายดังนี้

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน จากผลของการวิเคราะห์โดยภาพรวมพบว่า นักเรียน-นักศึกษา เห็นด้วยกับข้อความทุกข้อแสดงว่า สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านภาพลักษณ์อยู่ในเกณฑ์ดี

จากนี้ผู้ปกครองเองก็ยังคงคาดหวังต่อการบริการของโรงเรียนอีกด้วย ดังเช่นผลการวิจัยของ ดวงใจ ตระกูลช่าง (2538) ที่พบว่า ผู้ปกครองมีความประทับใจและพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านบริการนักเรียน-นักศึกษาที่โรงเรียนจัดให้

ด้านการเรียนการสอน จากผลการวิเคราะห์โดยภาพรวมพบว่านักเรียน-นักศึกษา เห็นด้วยกับข้อความทุกข้อ แสดงว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษามีความเห็นด้วยในลำดับที่ 1 คือ อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรู้ดีและอาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอนตามลำดับ เหตุที่นักเรียน-นักศึกษามีความรู้สึกเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ครู-อาจารย์ของโรงเรียนมีความพร้อม มีความตั้งใจสอน มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์มีการวางแผนการสอนที่ดี มีจิตวิญญาณครูซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสามารถสรรหาครู-อาจารย์ที่ดีมีคุณภาพ และตรงกับสาขาช่างและวิชาที่สอนซึ่งจากการสำรวจความคิดเห็นผู้ปกครองของ สุมาลี มีพงษ์ (2538:บทคัดย่อ) พบว่าการที่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียน เอกชนเขตลาดพร้าว ในกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นสูงสุดคือ ครูผู้สอนมีความรู้ดีและนอกจากนี้ผลงานวิจัยของ สุวิมล เพ็ชรสุข (2538:บทคัดย่อ) ยังพบอีกว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในการเลือกโรงเรียนสำหรับส่งบุตรหลานเข้าเรียนสูงสุดคือ เกี่ยวกับตัวครู ทำนองเดียวกันผลงานวิจัยของ สุนีย์ บุรณวิทย์ (2537:107) ที่พบว่านักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า ครู-อาจารย์เป็นผู้มีความรู้ดี มีประสบการณ์กว้างขวาง นักเรียนประเมินในลำดับสูงสุด

สำหรับเครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงานและสื่อช่วยสอนมีความสมบูรณ์และเพียงพอ นั้น นักเรียน-นักศึกษามีความเห็นในระดับพอใช้เท่านั้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าทางโรงเรียนไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการจัดซื้ออย่างเป็นสัดส่วนชัดเจน ดังนั้นเมื่อมีการเสนอซื้อจึงมักจะไม่ได้รับการจัดซื้อให้ตามความต้องการของครูอาจารย์แต่ละสาขา และในบางครั้งก็มีการจัดซื้อซ้ำซ้อนสิ่งที่ครูและนักเรียนต้องการจึงมีไม่เพียงพอกับความต้องการซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา ภาสุรพันธ์ (2531:108) ที่พบว่าจำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในห้องปฏิบัติการและวัสดุที่ใช้ในห้องเรียนมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน-นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเขต8 ในทำนองเดียวกันงานวิจัยของ จันทงค์ อินทองคำ (2534:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยเทคนิคยะลายังพบอีกว่า ด้านการเรียนการสอน นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่าควรใช้สื่ออุปกรณ์การสอนให้มากและเมื่อครูสอนจบแล้วครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียน-นักศึกษาได้ซักถาม

จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าโรงเรียนจะมีครูดี แต่ก็ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาปฏิบัติ ถ้ามีเครื่องมืออุปกรณ์ ไม่เพียงพอแล้วก็จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ทำให้นักเรียน-นักศึกษา ไม่ได้ประสบการณ์หรือทักษะอย่างทั่วถึงและอาจส่งผลให้นักเรียน-นักศึกษาที่เรียนจบไปสู่ตลาดแรงงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ อีกทั้งถ้าโรงเรียนมีเครื่องมืออุปกรณ์อย่างเพียงพอแล้ว ก็จะทำให้ครู-อาจารย์สามารถวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศได้น่าสนุกตื่นเต้นสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ นางเยาว์ แก้วกิงวาล ที่พบว่าการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดกระบวนการและสร้างบรรยากาศ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นเป็นประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกันครูเองต้องให้ความสนใจและรับผิดชอบเสียดสละผู้เรียนให้กับโรงเรียนด้วย ซึ่ง พันธ์ หันนาคินทร์ (2524:139) กล่าวว่า ครูที่ดีต้องให้การช่วยเหลือโรงเรียน อุทิศเวลาให้แก่ นักเรียน มีศรัทธาต่อที่ทำงานและรักสถาบันและภารกิจที่โรงเรียนจะสามารถจัดสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น โรงเรียนจะต้องมีครูดี และมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ ครูสามารถจัดบรรยากาศการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์สูงสุด

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน จากผลการวิเคราะห์โดยภาพรวมพบว่านักเรียน-นักศึกษามีเห็นด้วยกับข้อความทุกข้อ แสดงว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส เห็นด้วยในลำดับที่ 1 อาจจะเป็นเพราะว่าการที่โรงเรียนพยายามจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันนับตั้งแต่การปฐมนิเทศ การเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการธรรมทายาท โครงการอาสาพัฒนาชนบท โครงการอาหารกลางวันแด่น้อง ซึ่งแต่ละโครงการก็จะได้รับความร่วมมือร่วมใจทำให้งานสำเร็จลุล่วงลงไปได้ดี และจะพบว่านักเรียน-นักศึกษาต่างก็มีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน ทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนต่างชั้นเรียนอีกด้วย ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่าการที่นักเรียน-นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ ที่ชมรมแต่ละชมรมจัดขึ้นซึ่งมีถึง 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมอาสาพัฒนา ชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมไทย ชมรมวิชาการ ชมรมวิชาชีพ ชมรมนันทนาการ อีกทั้งทำให้นักเรียน-นักศึกษามีเพื่อนต่างช่วงมากขึ้น มีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกันซึ่งจะสังเกตุดจากการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข แม้กระทั่งเวลาพักกลางวันก็จับกลุ่มร้องเพลงเล่นกีตาร์ตามโต๊ะกลมได้ร่วมไม้

แต่สำหรับการให้การช่วยเหลือของนักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ตลอดจนการประพฤติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง นักเรียนนักศึกษามีความเห็นด้วยในลำดับต่ำสุด ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่าเนื่องจากทางโรงเรียนมีนโยบายที่จะไม่ให้มีรุ่นพี่รุ่นน้อง เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมาซึ่งเกิดขึ้นในโรงเรียน เมื่อรุ่นพี่ปกครองรุ่นน้องก็มักจะชักนำรุ่นน้องสร้างปัญหา เช่นการรวมกลุ่มต่อรองเรื่องกฎระเบียบของโรงเรียนกับฝ่ายปกครองทำให้การควบคุมนักเรียน-นักศึกษาให้อยู่ในกรอบที่วางไว้ เป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้นและครู-อาจารย์ก็ต้องสูญเสียเวลากับการป้องกันและแก้

ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมการสอนวางแผนการสอนหรือการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน-นักศึกษาได้ และจากการที่นักเรียน-นักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันน้อยนั้นก็อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียน-นักศึกษามีเวลาเรียนที่แตกต่างกันคือนักเรียนระดับ ปวช. จะเรียนตอนเช้าส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. จะเรียนตอนค่ำโอกาสที่จะพบกันจึงมีน้อยจึงทำให้ความสัมพันธ์ การช่วยเหลือ การประพุดติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของรุ่นพี่ที่มีต่อรุ่นน้องจึงมีน้อยไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ แก้วกังวาล (2535:153) ที่พบว่านักเรียนและอาจารย์ของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรีเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมีการปฏิบัติน้อยคือความช่วยเหลือและการปฏิบัติกรของรุ่นพี่ที่มีต่อรุ่นน้องน้อย ทำนองเดียวกันงานวิจัยของ ปรีชา เมียรเพชรและคณะ(2533:20) ที่พบว่าความช่วยเหลือของนักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ของวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุงยังไม่ดีเท่าที่ควรเช่นเดียวกับงานวิจัยของ กาญจนา ภาสุรพันธ์, (2531:108) พบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเขต 8 ที่พบว่า นักเรียนรุ่นพี่ให้ความช่วยเหลือรุ่นน้องและนักเรียนรุ่นพี่ให้การปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างแก่รุ่นน้องในระดับปานกลางเท่านั้น และผลงานวิจัยของ สุวรรณ สุขสมภักดิ์, (2530:80) พบว่า รุ่นพี่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง ซึ่งมีการปฏิบัติน้อย เช่นกัน

จากข้อค้นพบดังกล่าว ของ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูที่มีการปฏิบัติต่อรุ่นน้องน้อย อาจจะเป็นเพราะว่า นโยบายของโรงเรียนและช่วงเวลาเรียนของนักเรียน-นักศึกษาแตกต่างกัน การจัดการบริหารและกิจกรรมการอยู่ร่วมกันของนักเรียน-นักศึกษาเป็น ไปเสมอเหมือนและเท่าเทียมกันถือรุ่นพี่รุ่นน้อง ทำให้ความสัมพันธ์การช่วยเหลือตลอดจนการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง ของรุ่นพี่ที่มีต่อรุ่นน้องน้อย แต่นักเรียน-นักศึกษาเหล่านั้นพร้อมให้การช่วยเหลือเพื่อนเสมอเมื่อมีโอกาส ซึ่งแสดงการว่าจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ สามารถขัดเกลาลักษณะของนักเรียน-นักศึกษาได้

ด้านการปกครอง โดยภาพรวมพบว่า นักเรียน-นักศึกษามีความเห็นที่ต่อสภาพแวดล้อมด้านการปกครองในระดับเห็นด้วยทุกข้อความ แสดงว่าสภาพแวดล้อมด้านการปกครองของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การเคารพต่อครู-อาจารย์ อยู่ในลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการที่นักเรียน-นักศึกษาได้รับการปลูกฝังวัฒนธรรมแบบไทย ๆ ที่อบรมสั่งสอนให้มีสัมมาคารวะนอบน้อมต่อผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสกว่า ประกอบกับครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูเป็นผู้ใหญ่หรือมีอาวุโสสูงกว่าเกือบทั้งสิ้นตลอดจนความประทับใจของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อครู-อาจารย์ในด้านต่าง ๆ เช่นความรู้ ประสบการณ์ ความกว้างขวางในอาชีพและความสามารถในการสอนจึงทำให้นักเรียน-นักศึกษาเกิดศรัทธายอมรับและให้การเคารพครู-อาจารย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสามารถบริหารและจัดการได้ตามปรัชญาของโรงเรียนที่ว่า เรียนเด่น “ กิพาคี มีมารยาท พัฒนาชาติและตนเอง “

ส่วนเรื่อง การที่โรงเรียนให้การยกย่องชมเชยกับนักเรียน-นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี โรงเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้เสมอมาทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ทางโรงเรียนเชื่อว่าคนที่คนเราทำความดีแล้วมีผู้รู้และเห็นถึงคุณงามความดีก็จะทำให้มีกำลังใจ มุ่งทำความดีต่อไปขณะเดียวกันก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น อยากทำความดีบ้างและเชื่ออีกว่าถ้าคนในสังคมส่วนใหญ่เป็นคนดี ก็จะทำให้คนส่วนน้อยที่ยังไม่ได้ทำความดีประพฤติดี หันมาทำความดีประพฤติดีตาม ซึ่งการให้การยกย่องของโรงเรียนจะเห็นได้ที่หน้าเสาธงตอนเช้า หรืองานพิธีการที่สำคัญของโรงเรียน เช่น พิธีไหว้ครูประจำปี งานวันพ่อ งานวันแม่ เป็นต้นในเรื่องนักเรียน-นักศึกษาคีเด่น นักเรียนกตัญญู นักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน เช่น การแข่งขันทักษะทางช่าง การแข่งขันกีฬา ตลอดจนการให้การช่วยเหลือสังคมและชุมชน

สำหรับเรื่องระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรัศมีคุณทำให้ นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน นักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจ นั้นอาจจะเป็นเพราะว่ากฎระเบียบและการลงโทษที่โรงเรียนได้กำหนดไว้เป็นบรรทัดฐานเพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษา ใช้มาเป็นเวลานานแล้วและยังไม่เคยปรับปรุงแก้ไขเลย จึงไม่สามารถใช้ควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษาในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพได้

การว่ากล่าวตักเตือน และการอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ต่อนักเรียน-นักศึกษามีความเหมาะสมนั้นนักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจนั้น ก็อาจจะเพราะว่าโรงเรียนเป็นโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมซึ่งมีนักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ชาย อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนก็เป็นวิชาชีพทางช่างซึ่งต้องสัมผัสอยู่กับเครื่องจักร เครื่องมือ ตลอดทั้งวัน ต้องใช้กำลังมากมีทั้งเสียงดังจากการตอก การตี การตัด การทดลองเครื่อง เป็นเหตุให้ทั้งครูและนักเรียน-นักศึกษาต่างก็มีความเครียดบางครั้งครูเองก็อาจพูดเสียงดัง ๆ หรือต่อว่ารุนแรงไปบ้าง ขณะเดียวกันนักเรียน-นักศึกษาก็กำลังเป็นวัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระซึ่งการตัดสินใจก็มักจะใช้อารมณ์ มากกว่าเหตุผลทำให้ นักเรียน-นักศึกษาจึงเกิดความรู้สึกไม่ดี เลยมองว่าการอบรมสั่งสอนและการลงโทษว่าไม่เหมาะสม

แต่อย่างไรก็ตามนักเรียน-นักศึกษาเหล่านั้นก็ต้องการให้ครู-อาจารย์ เป็นแบบอย่างที่ดี และใช้ความนุ่มนวลเช่นใช้คำพูดที่ไพเราะบ้างดังเช่นผลงานวิจัยของ จานงค์ อินทางคำ (บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเทคนิคยะลา พบว่าด้านครู-อาจารย์ นักศึกษาเห็นว่า ครูไม่ควรสูบบุหรี่ในระหว่างการสอน หรือสูบให้นักเรียนเห็น ครูควรใช้วาจาสุภาพกับนักศึกษา

จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนตลอดจนการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของครู-อาจารย์ในการควบคุมดูแล ให้นักเรียน-นักศึกษาระพฤติปฏิบัติอยู่ในกรอบของระเบียบ และครู-อาจารย์เองจะต้องประพฤติดีให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน-นักศึกษาด้วย

ด้านอาคารสถานที่ โดยภาพรวมพบว่านักเรียน-นักศึกษามีความเห็นด้วยกับข้อความแสดงว่า สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ ของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูอยู่ในเกณฑ์ดี

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า นักเรียน-นักศึกษามีความเห็นด้วยกับข้อความลำดับที่ 1 คือการจัดและตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสันทัดชั้นสวยงาม รองลงมาคือ สภาพอาคารเรียน ร่มรื่นสวยงามและมีที่นั่งพักผ่อนสังสรรค์ในหมู่เพื่อนอย่างเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ตามลำดับเหตุที่นักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เนื้อที่ของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูกว้างขวาง ดังนั้นการจัดอาณาบริเวณหรือมุมต่าง ๆ ให้ดูสดชื่นสวยงามจึงเป็นเรื่องง่าย สามารถปลูกต้นไม้ใหญ่ ๆ ได้เป็นจำนวนมากมีร่มเงามากขณะเดียวกันก็สามารถจัดโต๊ะเก้าอี้ให้นักเรียน-นักศึกษาได้นั่งพักผ่อน นั่งทำงาน อ่านหนังสือหรือสังสรรค์ ได้อย่างเพียงพอ ทั้งนี้ก็เพราะว่าทางโรงเรียน ผู้บริหารและครู-อาจารย์ต่างก็ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและมีความเชื่อว่า ถ้าสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ดี มีบรรยากาศสดชื่นสวยงามมีความร่มรื่นจะทำให้ นักเรียน-นักศึกษาเกิดความรู้สึกสดชื่นสบายใจ มีความสุขและอยากมาโรงเรียนอีกทั้งยังเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ คลายเครียดของทุกคนที่เข้ามาในโรงเรียนอีกด้วย

สำหรับเรื่องที่นักเรียน-นักศึกษามีความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจต่อสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูลำดับที่ 1 ได้แก่เรื่องห้องน้ำถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีที่นั่งเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ตามลำดับทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการวางผังของโรงเรียน ไม่ได้วางไว้เผื่ออนาคตเท่าที่ควร กล่าวคือการก่อสร้างมักจะเป็นไปตามความรู้สึกรู้สึกของผู้ก่อตั้งเสียเป็นส่วนใหญ่ (อาจารย์ศุภชัย เข้มชูติ) จึงทำให้การขยายขยายหรือต่อเติมเป็นไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งเกี่ยวกับด้านการวางผังตลอดจนการจัดตั้งอาคารสถานที่ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้นั้น เมธี ปิณฑานานนท์ (2531) ได้เสนอไว้ว่า

1. มีความเพียงพอ หมายถึงมีความเพียงพอในด้านต่าง ๆ เช่นอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องใช้ประโยชน์ต่าง ๆ สนามเล่นพักผ่อน ห้องน้ำ ห้องส้วม
2. มีความเหมาะสม หมายถึงต้องเหมาะสมในด้านที่ตั้งอาคาร ลักษณะของพื้นที่ และการจัดอาคาร
3. มีความปลอดภัย หมายถึงมีความปลอดภัยจากอุบัติเหตุ อัคคีภัย ภัยพิบัติหรือมรสุม
4. มีลักษณะ หมายถึงอยู่ห่างไกลจากอากาศพิษ แก๊สพิษ หรือแหล่งอบายมุขต่าง ๆ
5. ระยะทางติดต่อใช้สอย หมายถึงต้องไม่ห่างไกลจากชุมชน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่นห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหาร
6. มีความยืดหยุ่น หมายถึงสามารถเปลี่ยนแปลงให้เอื้อต่อการเรียนการสอนและการใช้อุปกรณ์ได้สะดวก

7. ประหยัด หมายถึงอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้นมีความประหยัดในเรื่องการซ่อมบำรุงและการเคลื่อนย้าย
8. มีประสิทธิภาพ หมายถึงใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้มากและใช้ทรัพยากรน้อยแต่คุ้มค่า
9. สามารถขยายขยายได้ หมายถึงการออกแบบอาคารที่สามารถขยายขยายได้พอสมควร สั้นเปลื้องน้อย
10. มีรูปร่างสวยงาม หมายถึงสามารถตกแต่งบริเวณ หรือห้องเรียนให้เป็นที่ชื่นชมต่อผู้พบได้ตลอดเวลา

นอกจากนี้งานวิจัยของ สุณีัย บูรณวิทย์ (2537:109) ยังพบว่า ห้องน้ำ ห้องสุขามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา และไม่สะอาดเท่าที่ควร เช่นเดียวกับงานวิจัยของ กาญจนา ภาสุรพันธ์ , (2531 : 110) พบว่า นักเรียน-นักศึกษาเห็นว่า ห้องน้ำ ห้องส้วมไม่สะอาดเท่าที่ควร และงานวิจัยของ รัชณี อมรพันธ์ , (2523 : 90) พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านอาคารสถานที่ไม่เหมาะสม โรงอาหารและห้องน้ำไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่สะอาด และไม่เพียงพอ ทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ อารมณ จินดาพันธ์ (2521:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนประถมในกรุงเทพฯ ฯ พบว่าห้องน้ำ ห้องส้วมของโรงเรียนของโรงเรียนประถมในเขตกรุงเทพมหานครยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ผกาทิพย์ เกษรากุล (2524) ที่ศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในทัศนะของนิสิตพบว่าสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่นั้นนิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า โรงอาหารและสถานที่นั่งรับประทานอาหารยังไม่เพียงพอ กับความต้องการของนิสิต

ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงว่า การจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ เป็นรูปธรรมที่นักเรียน-นักศึกษาสามารถสัมผัสได้ ซึ่งจะมีผลต่อสุขภาพของนักเรียน-นักศึกษาโดยตรง และจะเป็นความประทับใจต่อผู้พบเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังสรรค์ หันสันเทียะ (2526:59) ที่พบว่าการจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ที่ไม่เหมาะสมจะมีผลต่อความรู้สึกและสุขภาพของนักเรียน และวิจิตร วรุตบางกูรยังกล่าวอีกว่าผู้สอนไม่ใช่ตัวจักรที่จะพัฒนาความเจริญเติบโต ของผู้เรียนได้ทุกด้าน อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนก็เป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยเกื้อกูล การเรียนรู้ เจตคติต่อนักเรียน หรือช่วยเหลือหลอม พฤติกรรมของเด็กได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การจัดอาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหาร สนามกีฬา และสถานพักผ่อนให้ถูกสุขลักษณะ ปЛОคภัย ร่มรื่น จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียน-นักศึกษายกมาโรงเรียน ดังที่ ระวี ภาวิไล ได้สรุปว่านักรการศึกษาทั่วไป ยอมรับแล้วว่า อาจารย์ผู้สอนไม่ใช่ ตัวจักรสำคัญ ที่จะสร้างความเจริญเติบโตทุกด้าน ให้แก่นักเรียนฝ่ายเดียว อาคารเรียนและสภาพของโรงเรียนมีส่วนเสริมสร้างความเจริญอกงามให้กับนักเรียนได้มากเช่นกัน

การเปรียบเทียบการรับรู้ของนักเรียนระดับ ปวช. กับนักศึกษาระดับ ปวส. เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ด้านภาพลักษณ์ ผลการเปรียบเทียบพบว่าในเรื่องหลักสูตรของโรงเรียนมีให้เลือกหลากหลาย นักเรียนระดับ ปวช.และนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าโรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลายเห็นด้วยสูงสุด ซึ่งทำให้นักเรียน-นักศึกษาสามารถเลือกเรียนเลือกเรียนสาขาได้ ตามความสนใจและความถนัดของตน ซึ่งนอกจากจะไม่ทำให้ผู้เรียนล้าหลังในการเรียนแล้ว ยังไม่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง ส่วนการที่นักเรียน-นักศึกษามองใจที่เป็นนักเรียน-นักศึกษาโรงเรียนแห่งนี้ ทั้งนักเรียนระดับ ปวช.และ นักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่ามีความภาคภูมิใจทำให้นักเรียน-นักศึกษา ต่างตระหนักที่จะรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน เพื่อเกียรติยศชื่อเสียงของโรงเรียน แต่เมื่อพิจารณาข้อความเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช. เห็นว่าโรงเรียนมีชื่อเสียงดี เป็นที่เชื่อถือของประชาชน ในระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. ทั้งนี้อาจจะเห็นเพราะ นักเรียนระดับ ปวช. ยังไม่ได้มีโอกาสสัมผัสกับบุคคลภายนอกเหมือนกับ นักศึกษาระดับ ปวส. เพราะนักศึกษาระดับ ปวส. ส่วนใหญ่ทำงานในสถานประกอบการอยู่แล้ว ย่อมได้ยินได้ฟังจากประชาชนหรือบุคคลภายนอก กระทั่งคนในที่ทำงาน ที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับโรงเรียนในเรื่องต่างได้ชัดเจนกว่า

ด้านการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนระดับ ปวช. มีค่าเฉลี่ยความเห็นสูงกว่านักศึกษาระดับ ปวส. ในเรื่องความรู้ความสามารถในการสอน ทั้งนี้อาจจะเห็นเพราะว่า การเรียนการสอนในระดับ ปวช. ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนการสอนพื้นฐาน และเป็นการเรียนทางสายวิชาชีพเป็นครั้งแรกจึงมองว่า ครูอาจารย์มีความรู้ดี มีความสามารถในการสอน ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. มองเห็นว่าครูอาจารย์มีความรู้ความสามารถในการสอนค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ก็อาจจะเห็นเพราะว่าการเรียนการสอนในระดับ ปวส. จะเป็นการเรียนการสอนในเชิงเทคนิคปฏิบัติมากกว่า ซึ่งเครื่องมือก็เป็นชุดเดียวกับที่เคยเรียนมาแล้วในระดับ ปวช. ประกอบกับนักศึกษาระดับ ปวส.ส่วนใหญ่ก็เป็นศิษย์เก่าของโรงเรียน ครูผู้สอนก็ส่วนใหญ่ก็เป็นชุดเดียวกับที่สอนในระดับ ปวช. อีกทั้งครูเหล่านั้นต่างก็เห็นดีเห็นชอบกับการสอนในภาคเข้าอยู่แล้ว ยิ่งทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนต่ำกว่า การสอนในระดับ ปวช. และนอกจากนี้เกี่ยวกับเรื่องความรับผิดชอบก็ยังพบอีกว่านักเรียน ระดับ ปวช.ค่าเฉลี่ยของความเห็นยังสูงกว่า ครู-อาจารย์ที่สอนระดับ ปวส. ทั้งนี้อาจจะเห็นเพราะว่า ครู-อาจารย์ต่างก็ล่าต่อการสอนอยู่แล้ว และอาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนจากสถาบันต่าง ๆ ก็มีปัญหาด้านเวลา การเดินทางมาสอนซึ่งบ่อยครั้งที่มาสอนไม่ทันเวลาบ้าง ไม่มาสอนบ้าง นอกจากนี้การวัดผลและการส่งผลการเรียนก็ไม่ตรงเวลา ส่วนเรื่องการจัดปัจจัยนิเทศ ผลการเปรียบเทียบพบว่าค่าเฉลี่ยความเห็นของนักเรียนระดับ ปวช. ต่ำกว่าระดับ ปวส. ทั้งนี้อาจจะเห็นเพราะว่า นักเรียนระดับ ปวช.

มีน้อยกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. ซึ่งนักศึกษาระดับ ปวส. ส่วนใหญ่จะมุ่งสู่ตลาดแรงงานมากกว่า จึงมีความสนใจในเพราะความรู้ที่ได้จะประโยชน์กับตนเองในอนาคตอันใกล้ นักศึกษาจึงมองเห็นคุณค่าของปัจจัยนิเทศมากกว่านักเรียนระดับ ปวช. ส่วนในเรื่องเครื่องมืออุปกรณ์และสื่อช่วยสอนปรากฏว่า ทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้เช่นกัน แต่นักศึกษาระดับ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความเห็นต่ำกว่านักเรียนระดับ ปวช. ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเครื่องมืออุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ ก็เป็นชุดเดียวกันแต่หลักสูตร และการเรียนการสอนแตกต่างกัน

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ผลการเปรียบเทียบพบว่าในเรื่องนักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือ และประพฤตินั้นเป็นตัวอย่งที่ดีแก่รุ่นน้อง นักเรียนระดับ ปวช. มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. อาจจะเป็นเพราะว่า ระยะเวลาและโอกาสของการได้อยู่ร่วมกันของ นักเรียนระดับ ปวช. มีมากกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. กล่าวคือนักศึกษาระดับ ปวส. เรียนในภาคค่ำต้องรีบเร่งในการเดินทางทั้งมาและกลับการมีกิจกรรมร่วมกันก็มีน้อยกว่า แต่อย่างไรก็ตามทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. ก็พร้อมที่จะให้การช่วยเหลือเพื่อนและผู้อื่นเสมอเมื่อมีโอกาส และการที่ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาระดับ ปวส. สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนระดับ ปวช. ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาระดับ ปวส. มีความพร้อมมากกว่าทั้งเศรษฐกิจ สังคม และวุฒิ นั้นเอง

ด้านการปกครอง ผลการเปรียบเทียบพบว่าเรื่องกฎระเบียบสามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียน-นักศึกษาได้อย่างดี นักเรียนระดับ ปวช. มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนระดับ ปวช. มีความคิดความอ่านน้อยกว่า ผ่านอุปสรรคปัญหาไม่น้อยกว่า และประกอบกับยังใช้อารมณ์ในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ มากกว่าเหตุผล ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. ได้ผ่านระบบระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนมาแล้วมองว่าเป็นสิ่งที่ดีและรับได้กับสิ่งเหล่านั้น ส่วนเรื่องระเบียบและวิธีปฏิบัติของโรงเรียนรัดกุมจนทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์ตน ทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีความเห็นว่าอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า วิธีการปฏิบัติของครู-อาจารย์ ที่มีต่อนักเรียน-นักศึกษานั้นไม่เคร่งครัดพอ อันอาจจะเป็นเนื่องมาจากความใกล้ชิดสนิทสนมกันระหว่างครู-อาจารย์กับนักเรียน-นักศึกษาซึ่งเป็นเสมือนญาติ การอนุโลมผ่อนปรนเกี่ยวกับเรื่องต่างจึงมีมาก ไม่ว่าจะเป็นการเข้าเรียนสาย การทำงานส่งไม่ทัน การแต่งกายไม่เรียบร้อย การชำระค่าเล่าเรียนและการลงทะเบียนล่าช้า ทำให้นักเรียน-นักศึกษามีข้ออ้างต่าง ๆ นานา

สำหรับเรื่องการว่ากล่าวตักเตือนอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ที่กระทำต่อนักเรียน-นักศึกษาปรากฏว่านักเรียนระดับ ปวช. มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่า นักศึกษาระดับ ปวส. และนักเรียนระดับ ปวช. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนระดับ ปวช. ยังมีวุฒิภาวะอยู่ในวัยเด็ก การกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออก มัก

และจะไม่ชอบครู-อาจารย์ที่คอยควบคุมอบรมสั่งสอน ให้อยู่ในกรอบ ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. มีความคิดและการกระทำจะใช้เหตุผลมากกว่า อีกอย่างหนึ่งนักศึกษาระดับ ปวส. ได้ผ่านประสบการณ์เช่นนั้นมาแล้วและเห็นว่า การอบรมสั่งสอนและการลงโทษ ของครู-อาจารย์นั้นได้ทำอย่างถูกต้องแล้วจึงเห็นด้วยกับการกระทำของครู-อาจารย์

ด้านอาคารสถานที่ ผลการเปรียบเทียบพบว่า ในเรื่องห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ทั้งนักเรียนระดับ ปวช. และนักศึกษาระดับ ปวส. มีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การวางผังอาคารสถานที่ไม่ได้วางไว้เผื่ออนาคต ซึ่งเดิมจะมีความเพียงพอสำหรับนักเรียน-นักศึกษาได้เพียง 2000 คนเท่านั้นเมื่อนักเรียน-นักศึกษาเพิ่มขึ้นถึง 5000 คนจึงทำให้การบริการในเรื่องดังกล่าวไม่เพียงพอ

ส่วนเรื่องการจัดวางตัวอาคารการใช้ประโยชน์จากอาคารและห้องเรียน โรงฝึกงานมีอากาศถ่ายเทดี และแสงสว่างเพียงพอ ทั้งนักเรียนระดับ ปวช. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาระดับ ปวส. ส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการ ได้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญ เพราะจะมีผลกระทบโดยตรงต่อตัวนักศึกษาอีกประการหนึ่งสิ่งที่นักศึกษาได้เห็นในสถานประกอบการ นั้นเป็นสภาพการทำงานที่แท้จริงจึงทำให้นักศึกษารู้สึกตระหนักต่อเรื่องดังกล่าวมากกว่านักเรียนระดับ ปวช. และอาจเนื่องมาจากนักเรียนระดับ ปวช. เรียนในช่วงกลางวันซึ่งมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. เรียนช่วงบ่าย-ค่ำจึงมีความรู้สึกรู้ว่าเรื่องแสงสว่างมีไม่เพียงพอ

5.6 ข้อเสนอแนะ

โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูเป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งมานานได้ ผลิदनักเรียน-นักศึกษามากออกไป สนองความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน-นักศึกษาให้เป็นที่ต้องการและยอมรับของสังคมและตลาดแรงงานยิ่ง ๆ ขึ้นไป ผลของการวิจัยจะใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาต่อไปได้แก่

เสนอแนะโรงเรียน

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน ถึงแม้ว่าโดยรวมแล้วภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นที่ยอมรับของนักเรียน-นักศึกษาก็ตาม แต่ระดับของการเห็นด้วยนั้นยังอยู่ในระดับไม่มากเท่าที่ควร และมีบางเรื่องที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขคือ ความมั่นใจของนักเรียน-นักศึกษาที่มีต่อสถาบัน ความเชื่อถือของประชาชน เชื่อเสียงของโรงเรียน เพราะถ้าโรงเรียนสามารถสร้างสิ่งดังกล่าวได้แล้ว ก็เชื่อว่าจะทำให้นักเรียน-นักศึกษามีความมั่นใจ อีกทั้งจะทำให้การหางานทำในตลาดแรงงานเป็นไปโดยง่าย

1. โรงเรียนจะต้องประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนให้บุคคลภายนอกได้ทราบ ด้วยสื่อรูปแบบต่าง ๆ ให้มากขึ้น
2. ประชาสัมพันธ์ผลงานของศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ ในอาชีพการงาน
3. ขอความร่วมมือกับองค์กรภายนอกให้ช่วยประชาสัมพันธ์โรงเรียน
4. สรรหาครู-อาจารย์ดี และเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาภายนอกมาให้ความรู้แก่นักเรียนนักศึกษา
5. จัดสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดความประทับใจแก่นักเรียน-นักศึกษา

ด้านการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าโดยรวม นักเรียน-นักศึกษาเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็ตาม แต่เนื่องจากระดับความเห็นด้วยอยู่ในระดับไม่มากนัก และมีบางเรื่องที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ แก้ไขโดย

1. ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเครื่องมืออุปกรณ์แต่ละแผนก
2. ให้แต่ละแผนกทำโครงการซ่อมบำรุงเครื่องมืออุปกรณ์ในแผนกให้ใช้งานได้
3. หมุนเวียนการใช้เครื่องมือ
4. ประสานงานกับสถานประกอบการ เพื่อขอความอนุเคราะห์คูงานและส่งนักเรียน-นักศึกษาเข้าฝึกงานหรือส่งครู-อาจารย์เข้ารับการอบรมในสถานประกอบการ

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งนักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน แสดงว่าสภาพแวดล้อมความสัมพันธ์กับเพื่อนดี แต่ยังมีเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข อยู่หลายประการ ได้แก่ การที่นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี การประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง เพราะถ้าโรงเรียนสามารถใช้ระบบรุ่นพี่รุ่นน้อง ให้มีบทบาทก็จะทำให้การควบคุมหรือการอยู่ร่วมกันเป็นไปโดยง่าย แต่ในขณะเดียวกันทางโรงเรียนและคณะครู-อาจารย์จะต้องขัดเคลตาให้นักเรียนรุ่นพี่ประพฤติตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง แก้ไขโดย

1. ตั้งโครงการพี่-น้องร่วมรหัส (Buddy)
2. ตั้งสมาคมศิษย์เก่า
3. จัดกิจกรรมให้นักเรียน-นักศึกษาทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องได้ทำร่วมกันให้มากขึ้น

ด้านการปกครอง การปกครองถือเป็นหัวใจสำคัญของการอยู่ร่วมกัน เพราะเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการควบคุมสมมชกในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ก็คือกฎระเบียบและวิธีปฏิบัติตนของนักเรียน-นักศึกษา จะต้องมีประสิทธิภาพสามารถควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน-นักศึกษา ให้อยู่ในกรอบของสังคมก็จะทำให้สังคมความสงบสุข โดยรวมการปกครองของโรงเรียนนักเรียน

หลายประการ เช่น การว่ากล่าวตักเตือนอบรมของครู-อาจารย์ กฎระเบียบไม่สามารถใช้ควบคุมนักเรียน-นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การขาดวินัยในตนเองแก้ไขโดย

1. จัดอบรมด้านการปกครองแก่ ครู-อาจารย์ผู้สอนครู-อาจารย์ปกครองครู-อาจารย์ที่ปรึกษา
2. ตั้งคณะกรรมการทบทวนกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ และปรับปรุงหรือแก้ไขให้ทันสมัย
3. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียน-นักศึกษามีโอกาสเรียนวิชาทหารหรือวิชาลูกเสือให้มากยิ่งขึ้น

ด้านอาคารสถานที่ พบว่านักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันอยู่ในระดับพอใช้ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอยู่หลายเรื่อง เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา สนามเล่นกีฬา สถานที่จอดรถ แก้ไขโดย

1. เชิญบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องจากภายนอกมาให้คำแนะนำอย่างถูกต้อง
2. ติดต่อหน่วยงานภายนอกมาให้บริการในโรงเรียน เช่น บริการตรวจสอบคุณภาพของอาหาร
3. การประกอบอาหารเป็นระยะ ๆ การบริการทำความสะอาดตลอดเวลา
4. กำหนดเวลาการพักรับประทานอาหารให้เหลื่อมเวลากัน
5. สร้างสนามกีฬาเพิ่มเติมโดยให้สมาคมเล่นกีฬาได้หลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน
6. จัดทำป้ายการจราจรให้ชัดเจน ตีเส้นกำหนดตำแหน่งการจอดรถให้เป็นระเบียบ

5.7 เสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสนับสนุนทุนหรือเงินกู้เพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดอบรมให้แก่ครู-อาจารย์ขึ้นภายในโรงเรียน
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนประสานงานกับหน่วยงาน ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศเพื่อขอความร่วมมือทางวิชาการ เช่น ทำโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากร โครงการศึกษาดูงาน โครงการฝึกอบรมเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์จากโรงเรียนต่างๆ ที่สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาได้มีส่วนร่วมในโครงการนั้น ๆ

5.8 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การที่จะพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานหลายด้านมาเป็นแนวทางในการวางแผนและจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาผู้เรียนดังนั้น โรงเรียนจึงควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องดังนี้

1. ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการพัฒนาให้สอดคล้องกับปรัชญาของโรงเรียน
2. ศึกษาสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ที่ควรปรับปรุง ศึกษาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กาญจนา ภาสุรพันธ์. (2531) ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อม ภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัด กรมอาชีวศึกษาเขต 8 วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จารุพร แก้วมีชัย. (2538) ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาบริหารธุรกิจระดับ ปวช.ในกรุงเทพ ฯ. ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- จรูญ จีวานาน. สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา วารสารศึกษาศาสตร์, ปีที่ 1 ฉบับที่ 2
- เฉลิมเผ่า อาจละนันท์. (2520) การศึกษาแรงจูงใจของนักเรียน มัธยมปลายต่อการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ ศึกษาเฉพาะในกรุงเทพ ฯ ที่เคยใช้หลักสูตรแบบประสม ในเขตกรุงเทพ ฯ. ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิดา รักรัษย์ผลเมือง. (2525) สังคมวิทยาการศึกษา. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชื่นพริ้ง สุรนนท์. (2535) มูลเหตุจูงใจของนักเรียน ในการเลือกเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม ปวช. ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช. วัฏจักรวงการแพทย์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 160 18-24 กรกฎาคม 2537.
- ชุลีพร อนุมาน. (2539) การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งเด็กเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดสระบุรี. ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เชาว์ มณีวงษ์. การบริหารกิจการนักเรียน, กรุงเทพมหานคร : บุรพาสาน์, 2527
- ดวงใจ ตระกูลช่าง. (2538) ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดบริการนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลแยมสะอาด. ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ถาวร สารวิทย์ (2523) การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
- รัชพล พึ่งสุข. (2539) แรงจูงใจของนักเรียนพลตำรวจ ต่อการเข้าศึกษาในโรงเรียนพลตำรวจนครบาล. ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- รัชชชัย ชัยจิรฉายากุล. (2513) การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการ เลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม.

- นางเยาว์ แก้วกั้งวาล (2535) ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาครู-อาจารย์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527) ก้าวสู่ผู้บริหารการศึกษา, กรุงเทพมหานคร : องค์กรศิลป์.
- นัยนา อ่างสันติกุล. (2522) การวิเคราะห์ห้องค้ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย_วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บังอร ชูพงศ์ (2523) การศึกษาสภาพปัญหาที่มีผลต่อการปรับตัวของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- บุญนาค คุ่มภัย (2522) การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่น ในวิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญพา มิลินทสูตร. (2532) วินัยของนักศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารอาจารย์ผู้สอน และนักเรียน นักศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเลิศ กลางใจ (2522) การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูภาคเหนือ ปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- ประกาศรี สุฉันทบุตร. (2522) สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา. ปริญญานิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประสงค์ บุญพรพงศ์. (2524) การศึกษาองค์ประกอบในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประสาน ทิพย์ธารา (2521) พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปริญญา อังสุสิงห์. (2521) การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชา เมียรเพชรและคณะ (2533) การสำรวจสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ปีการศึกษา 2533 พัทลุง:วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง.
- เป็รื่อง กุมุท. (2519) การวิจัยสื่อและนวัตกรรมการสอน ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ผกาทิพย์ เกษรากุล. (2524) สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทัศนะของนิสิต
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2518) ระเบียบการสอนทั่วไป มิตรครู กุมภภาพันธุ์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524) การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2518) ความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา. กัมภีร์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ :
เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ภิญโญ สาธร. (2516) หลักการบริหารการศึกษา, พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- เมธี ปิลาธนานนท์. (2531) การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา, กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สจล.
- ยีนง จิรัฎฐิกาล. (2529) ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนในการนำเอาบุตรหลานเข้าเรียน
ในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน จังหวัดลพบุรี
- ระวี ภาวิไล (2525) บรรยายภาศทางวิชาการในมหาวิทยาลัย สภาการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 3 ฉบับที่
7 (ตุลาคม 2525)
- รังสรรค์ หันสันเทียะ (2526) สภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูนครราชสีมาในทัศนะของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- รัชณี อมรพันธ์ (2523) การศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราศรี ธรรมนิยม. (2524) พฤติกรรมเด็กที่มีปัญหา 100 ชนิด, วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.
- วิจิตร วรุตบางกุล และสุพิชญา ชีรกุล (2523) การบริหาร โรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น
กรุงเทพมหานคร ขนิษฐาการพิมพ์.
- วรรณเพ็ญ ประเตนนท์. (2517) การศึกษามูลเหตุในการเข้าศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรม. ปริญญา
นิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจิตร วรุตบางกุล. (2522) อาคารสถานที่จังหวัดสมุทรปราการ : ขนิษฐาการพิมพ์โฆษณา, 2524.
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2533) สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก. วารสารครู ปีที่ 5 ฉบับ
เดือนกุมภาพันธ์.
- วสุมดี อัมแก้ว. (2531) การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภท
วิชาคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา, ปริญญา
นิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2519) การพัฒนาการเรียนการสอน รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียน ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 3-6 มิถุนายน กรุงเทพมหานคร
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2518) หลักการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- วินัย รังสินันท์. (2524) การวัดและประเมินผลการศึกษา กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.
- วิไลวรรณ พิทยานุวัฒน์ และสมหวัง พิทยานุวัฒน์. (2519) วิธีประเมินสภาพแวดล้อม
มหาวิทยาลัยไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์ฯ พฤศจิกายน - ธันวาคม.
- สุภร วัฒนพฤกษา. (2538) ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน วัฒนพฤกษา แผนก
อนุบาลต่อการจัดการเรียนการสอนที่พึงประสงค์. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
สมพงษ์ ขำกัญญ (2524) การใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ของสถานศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
กรมสังกัดกรมอาชีวศึกษา ปรินญาานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมศักดิ์ ศรีมาโนช. (2534) การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ สุร่ายกิมหันต์. (2530) การบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม, ปรินญาานิพนธ์การศึกษามหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สันต์ อู่อรุณ (2530) สภาพแวดล้อมวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์
และนักศึกษา วิทยานิพนธ์ปรินญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน
มิตร
- สิทธิโชค วราสันติกุล. (2529) จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมของมนุษย์ นครปฐม, โรงพิมพ์มหา
วิทาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สิทธิชัย ชาติานิติ. (2524) การศึกษากับสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี มีพงษ์. (2538) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนอนุบาลเอกชน
ที่มีชั้นประถม เขตลาดพร้าว.” กรุงเทพฯ ฯ ปรินญาานิพนธ์มหาบัณฑิต.
- สุวรรณ สุขสมภักดิ์ (2530) สภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตนครศรี -
ธรรมราช ในทัศนะของนักศึกษาอาจารย์และผู้บริหาร วิทยานิพนธ์ปรินญาามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สุวิมล เพ็ชรสุข. (2538) การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชน
สำหรับให้บุตรหลานเข้าเรียน อำเภอสมุทรปราการ.” ปรินญาาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา), สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุเทพ เมฆ. (2531) ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 12 . ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุธรรม เชนครินทร์. (2531) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคเขต การศึกษา 2. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2531) สภาพแวดล้อมและปัญหาการบริหารหลักสูตร ปวช. 2530, ประเภทวิชาศิลป หัตถกรรม ในสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตร คุณนุกร. (2523) หลักสูตรและการสอน, พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร.
- สุดใจ เหล่าสุนทร. (2505) หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ, กรุงเทพมหานคร.
- อรณพ คุณพันธ์. (2521) การสร้างแบบสำรวจสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยไทย, วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิพนธ์ มหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารมณ จินดาพันธ์. (2521) อาคารสถานที่และการใช้ประโยชน์ของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา ในเขต กรุงเทพฯ ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ประสานมิตร.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2522) ลักษณะของอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ. ครุศาสตร์ฉบับที่ 2 (มีนาคม 2522-เมษายน 252).
- อำไพ อินฟ้าแสง. (2523) จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ASTIN, ALEXANDER W. 1968, THE COLLEGE ENVIRONMENT NEW YORK AMERICANCONCIL ON EDUCATION.
- GOOD, CARTER V. 1973, DICTIONARY OF EDUCATION 3D NEW YORK ; MOGRAW-HILL.
- HALL, GRENE. AND HAWAED L. GENES. 1976, COMPETENCY-BASED EDUCATION NEW JERSEY : PRINTICE- HALL.
- HAROLD, WEBTER. 1964, IN COLLEGE AND CHARCTER, NEW YOEEK : NEUITT STANFORD.
- KENDALL, C PHILLIP AND NORTION-FOOD D. JUIAN CILIAN CLINCAU PSYCHOLOEY NEW YORK : JOHN WILEY & SONS, INC., 1982.
- PERSON, TALCOTT. THE SCOCIAL SYSTEM, NEW YORK : THE FREE PRESS, 1951.

TAGIURI, R. THE CONCEPT OF ORGANIZATION CLIMATE, INR. TAGIURI AND G.H. LIWIN (EDS) ORGANIZTIONAL CLIMATE : EXPLORATILN OF A CONCEPT. BOSTION : HAVARD UNIVERCITY, DIVISON OF BUSINESS ADMINISTRATION, 1968.

VAN SCOTTER ET. AL., SOCIAL. FOINDATION OF EDUCATION NEW JERSEY : PRENTICEHALL, INC., 1985.

ภาคผนวก ก.

สำเนา

83

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 60 /2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และ โครงการวิทยานิพนธ์ของ นายสมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและ โครงการ
วิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์ ฝักน้อย

ดร.อารมภ์ จินดาพันธ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี บิลันธานนท์

อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุล ไชย

ผศ.ดร.สมพร ไชยยะ

อาจารย์ไพรัตน์ ฝักน้อย

ดร.อารมภ์ จินดาพันธ์

ประธานประจำสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการ

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2538

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2539

1. นายสมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เทคโนโลยีหมู่บ้านนครตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา” โดยมี อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.อารมณ จินดาพันธ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.มนัส ตั้งวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำเนา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร.663.642

ที่ ทม 1504/ 0878 วันที่ 15 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์ไพรัตน์ ฝึกน้อย

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ นิ่งศรีเพ็ง ซึ่งจะ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านนครตามการรับรู้ของ นักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลาดังกล่าวด้วย

(Signature)

(รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

12 / 143-38

สำเนา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 663.642

ที่ ทม 1504/ 0877 วันที่ 15 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.สมพร ไชยะ

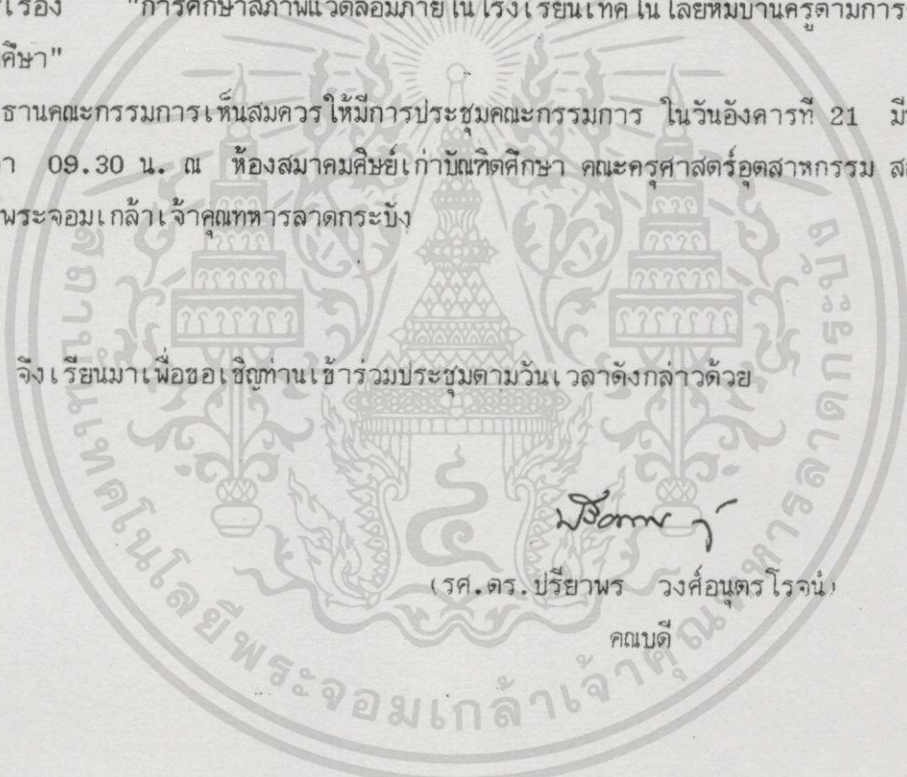
ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการประจำสาขาวิชา พิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ นิงศรีเพ็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อุนทรโรจน์)

คนบตี

12
14 มี.ค. 38

สำเนา บันทึกข้อความ

87

ส่วนราชการงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 663.642

ที่ ทม 1504/ 0875 วันที่ 15 มีนาคม 2538

เรื่องขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน รศ.ดร.เมธี บิลันธานานนท์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้งท่านเป็นประธานประจำสาขาวิชา พิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ พิงศรีเพ็ง ซึ่งทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาลักษณะแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)
คณบดี

12/3/38
142/038

สำเนา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร.663.642

ที่ ทม 1504/ 0876 วันที่ 15 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้งท่านเป็นกรรมการประจำสาขาวิชา พิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ พิงศรีเน็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม 2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

(Signature)

(รศ.ดร.บริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

124

ที่ ทม 1504/ 0879

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 ลาดับันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
 เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 มีนาคม 2538

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการเข้าร่วมประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
 ปริญญาโท

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
 และ โครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้ง ดร.อารมภ์ จินดาพันธ์
 ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและ เป็นกรรมการ พิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ
 นายสมศักดิ์ นิ่งศรีเพ็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน
 เทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม
 2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ลาดับัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ดร.อารมภ์ จินดาพันธ์ เข้าร่วมตามวัน เวลาดังกล่าวด้วย
 จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

รศ.ดร.ปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 642.663

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่ ทม 1504/ 0874

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 มีนาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.อารมณี จินตพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 60/2538 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ หึงศรีเพ็ง ซึ่งจะ
ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของ
นักเรียนนักศึกษา"

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันอังคารที่ 21 มีนาคม
2538 เวลา 09.30 น. ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.ปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 642,663

โทรสาร 3269040

ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ที่ ทม 1504/0629

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางรพีพรรณ เอกสุภาพันธุ์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของแม่เรียน-นักศึกษา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่ กน 1504/ 0623

คณะกรรมการศูนย์คุณธรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายสุพล เสือว่อง

ด้วยคณะกรรมการศูนย์คุณธรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ ทุ่งศรีเพ็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาลักษณะแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะกรรมการศูนย์คุณธรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณ โอกาสด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ทพญ. วิ. ชัยชนะ

(ผศ.ดร.พรณี สิกข์วิวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่ กม 1504/ 0629

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางสาวจงดี ทองโย

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ นีศรีเพ็ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาลักษณะแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี สักดิ์วัฒนะ

(ผศ.ดร.พรณี สักดิ์วัฒนะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทบ 1504/ 0629

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางโรสรัตน์ จิวรัตน์วัฒนา

ด้วยคณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ พันธ์เรือง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ทพ. วิจิตร วัฒนา

(ยศ.ดร.พรณี สิกข์วัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่ ทบ 1504/ 0623

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายรุ่งโรจน์ ตราสกุล

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาวิชา นายสมศักดิ์ นิ่งศรีเน้า ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูและการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
ณ โอกาสด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี ลิกิจวัตนะ

(ผศ.ดร.พรณี ลิกิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ที่ ทม 1504/ 0629

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายอินทร์ จันทร์เจริญ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายสมศักดิ์ นันทศรีเน้ง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ทพ. ลักษณ์

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

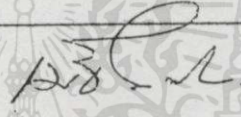

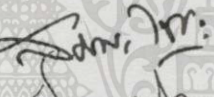
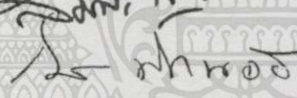
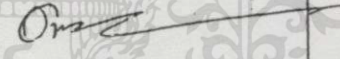
บัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

หน่วยงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แบบฟอร์มการสอบพิจารณาหัวข้อและโครงการฯ ของนักศึกษา

ชื่อ... นายสมศักดิ์ นามสกุล..... ฟังศรีเพ็ง สอบวันที่ 21 เดือน..... มีนาคม..... พ.ศ. 2538

ชื่อ-สกุล	ลายเซ็น	หมายเหตุ
1. รศ.ดร.เมธี บดินทรานนท์		
2. อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุสกุลไชย		
3. ผศ.ดร.สมพร ไชยะ		
4. อาจารย์ไพโรจน์ พิภนอย		
5. คร.อารมณ จินคากัทนช		

ที่ ทม 1504/0628

คณะกรรมการผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ด้วย นายสมศักดิ์ พิงศรีเพ็ง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"

คณะกรรมการผู้ช่วยศาสตราจารย์ จึงได้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้
นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ทพ. ลีจัตนะ

(ผศ.ดร.พรณี ลีจัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3209040

ที่ ทม 1504/ 0711

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒/ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสมศักดิ์ นิ่งศรีเพ็ง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา"
ซึ่งโครงการได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน
ตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาลงกัณฑ์หน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี สิริจิวัดนะ

(ผศ.ดร.พรณี สิริจิวัดนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายสมศักดิ์ พันธ์วีเพ็ง

1. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างกลุ่มช่าง ทั้ง สามกลุ่ม ด้านภาพลักษณ์

ตารางที่ 1 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมด้านภาพลักษณ์ของ
โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.90			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 4.01	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.12	*	*	

จากตารางที่ 1 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1
และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 อย่างมีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 2 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ1) โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.70			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.81			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.92	*		

จากตารางที่ 2 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 3 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ2) โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.65			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.75			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.86	*		

จากตารางที่ 3 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ3) ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียนแห่งนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.99			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 4.11			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.21	*		

จากตารางที่ 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ6) เครื่องแบบ โรงเรียนและสีของเครื่องแบบสุภาพเรียบร้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.82			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.93			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.16	*		

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 6 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ7) เพื่ออันเป็นสัญลักษณ์ของโรงเรียนคูโคเค่นสว่างาม

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 4.00			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 4.02			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.22	*		

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ .05อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ8) ระบบบริหาร ร.ร. เปิดโอกาสให้แก่ผู้มีรายได้น้อยอยู่เสมอ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.84			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 4.12	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.12	*		

จากตารางที่ 7 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 8 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ10) โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนอย่างหลากหลาย

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.95			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 4.13	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 4.25	*		

จากตารางที่ 8 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

**ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน-นักศึกษา ระหว่างกลุ่มข้าง
ทั้งสามกลุ่มด้านการเรียนการสอน**

ตารางที่ 9 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมด้านการเรียน
การสอน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.64$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.76$	*		
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 3.87$	*	*	

จากตารางที่ 9 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 10 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ1) อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.78$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.91$			
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 4.06$	*		

จากตารางที่ 10 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 แตกต่างกันมีค่าทางสถิติ
ที่ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ8) อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ซักถาม
จนพอใจ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 3
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.59$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.78$			
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 3.90$	*		

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 แตกต่างกันมีค่าทางสถิติ

ที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 12 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ2) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวาง
ในอาชีพ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.82$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.90$			
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 4.13$	*	*	

จากตารางที่ 12 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับ
กลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 13 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ3) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์ใน
การสอน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.81$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.86$			
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 4.06$	*	*	

จากตารางที่ 13 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่าง
กับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 14 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ4) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมตัวก่อน
สอนเสมอ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 $X_3 = 3.76$			
กลุ่มที่ 2 $X_2 = 3.74$			
กลุ่มที่ 1 $X_1 = 3.97$	*	*	

จากตารางที่ 14 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับ
กลุ่มที่ 2 มีค่าสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 15 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ5) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.68			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.68			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.90	*	*	

จากตารางที่ 15 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 16 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ6) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.62			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.59			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.82	*	*	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ 0.5 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ7) อาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.56			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.77	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.91	*		

จากตารางที่ 17 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 18 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ9) เครื่องมืออุปกรณ์ฝึกงาน สมบูรณ์และเพียงพอให้นักศึกษาฝึกงานได้อย่างดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.01			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.31	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.44	*		

จากตารางที่ 18 แสดงว่าค่าเฉลี่ย กลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 19 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ15) การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามโปรแกรมการสอนเป็นส่วนใหญ่

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.52			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.89	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.92	*		

จากตารางที่ 19 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 20 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ16) สื่อช่วยในการเรียนการสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.25			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.59	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.60	*		

จากตารางที่ 20 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนข้ออื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน-นักศึกษาาระหว่างกลุ่มช่าง
ทั้งสามกลุ่มด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

ตารางที่ 21 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.71			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.78			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.85	*		

จากตารางที่ 21 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 22 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ7) เพื่อนของข้าพเจ้ามีความเป็นผู้นำกลุ่มได้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.62			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.76			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.87	*		

จากตารางที่ 22 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มข้าง
ทั้งสามกลุ่ม ด้านการปกครอง

ตารางที่ 23 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครูด้านการปกครอง

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.57			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.75			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.82	*		

จากตารางที่ 23 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 24 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ2) กฎระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้าง
วินัยให้กับนักเรียน-นักศึกษาได้เป็นอย่างดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.57			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.75			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.82	*		

จากตารางที่ 24 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 25 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ3) โรงเรียนลงโทษนักเรียน-นักศึกษาอย่างมีชั้น
ตอนและเหมาะสม

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.25			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.48			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.68	*		

จากตารางที่ 25 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 26 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ5) ระเบียบวิธีปฏิบัติของโรงเรียน รัตกุมทำให้นักเรียน-นักศึกษาไม่สามารถหลีกเลี่ยงและใช้เป็นข้ออ้างเพื่อประโยชน์

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.25			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.45			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.55	*		

จากตารางที่ 26 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 27 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ4) การว่ากล่าวตักเตือนและอบรมของครู-อาจารย์ เป็นไปอย่างเหมาะสม

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.13			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.58	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.63	*		

จากตารางที่ 27 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน-นักศึกษาระหว่างกลุ่มข้าง
ทั้งสามกลุ่ม ด้านอาคารสถานที่

ตารางที่ 28 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe โดยภาพรวมสภาพแวดล้อมของโรงเรียน
เทคโนโลยีหมู่บ้านครู ด้านอาคารสถานที่

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.37			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.56	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.51			

จากตารางที่ 28 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 29 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ6) โรงอาหารถูกกลัษณะและมีที่นั่งรับ
ประทานอาหารเพียงพอ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 2.98			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.24	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.31			

จากตารางที่ 29 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่
อื่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 30 แสดงค่าความแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ13) โรงเรียนมีระบบความปลอดภัยทำ
ให้นักเรียน-นักศึกษาเกิดความมั่นใจ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.34			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.61	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.53			

จากตารางที่ 30 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 2 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 31 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ13) อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติงาน ได้ดูแลให้นักเรียน-นักศึกษาใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.25			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.50			
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.52	*		

จากตารางที่ 31 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 32 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วยSchffe (ข้อ4)การใช้ประโยชน์จากอาคารมีความสะดวกปลอดภัยดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 3.36			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.72	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.51			

จากตารางที่ 32 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 33 แสดงค่าแตกต่างรายคู่ด้วย Schffe (ข้อ5) ห้องน้ำ ห้องสุขาถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา

ค่าคะแนนเฉลี่ย	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2	กลุ่มที่ 1
กลุ่มที่ 3 X 3 = 2.93			
กลุ่มที่ 2 X 2 = 3.38	*		
กลุ่มที่ 1 X 1 = 3.30	*		

จากตารางที่ 33 แสดงว่าค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 แตกต่างกับกลุ่มที่ 1 มีค่าทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่นมีความแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญ

แบบสอบถามประเมินสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยี หมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา

กรุณาตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อ โดยตอบให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด
แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

คำชี้แจง ให้นักเรียน-นักศึกษากาเครื่องหมาย / ลงใน () ตามความจริงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน-นักศึกษาเองดังนี้

1. ระดับ ปวช. ()
 ปวส. ()
2. อายุปี
3. เพศชาย ()
 หญิง ()
4. สาขาช่าง
 - 4.1 ช่างยนต์ ()
 - 4.2 ช่างไฟฟ้า ()
 - 4.3 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ()
 - 4.4 ช่างกลโลหะ ()
 - 4.5 ช่างก่อสร้าง ()
 - 4.6 ช่างสำรวจ ()
 - 4.7 ช่างกลโรงงาน ()
 - 4.8 ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม ()

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา ที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

คำชี้แจง ให้นักเรียน-นักศึกษาพิจารณาว่าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูตามการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษาว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ ในระดับใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องข้อความเพียงช่องเดียว คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับ 5
เห็นด้วย	ระดับ 4
ไม่แน่ใจ	ระดับ 3
ไม่เห็นด้วย	ระดับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับ 1

สภาพแวดล้อม ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน	ระดับการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็น โรงเรียนที่มีชื่อเสียงดี					
2. โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน					
3. ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นนักเรียน-นักศึกษาของโรงเรียน แห่งนี้					
4. ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยเสมอเมื่ออยู่ในโรง เรียนแห่งนี้					
5. ข้าพเจ้ากล้าที่จะพูดกับผู้อื่นได้ว่าข้าพเจ้าอยู่โรงเรียน แห่งนี้					
6. เครื่องแบบของ โรงเรียนและสีของเครื่องแบบสุภาพ เรียบร้อย					
7. เพื่ออันเป็นสัญลักษณ์ของ โรงเรียนโดดเด่นสง่างาม					
8. ระบบบริหารของ ร.ร. เปิดโอกาสให้แก่ครอบครัวที่ รายได้น้อยอยู่เสมอ					
9. โรงเรียนมีหลักสูตรให้เลือกเรียนหลากหลาย					

สภาพแวดล้อม ด้านการเรียนการสอน	ระดับการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.อาจารย์ของข้าพเจ้าเป็นผู้มีความรู้ดี					
2.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีประสบการณ์กว้างขวางในอาชีพ					
3.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสามารถในการสอน					
4.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีการเตรียมการสอนเสมอ					
5.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบสูง					
6.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เสมอ					
7.อาจารย์ของข้าพเจ้ามีบุคลิกน่าเคารพและน่าชื่นชม					
8.อาจารย์ของข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้ น.ร.-น.ศ.ซักถามข้อสงสัยจนพอใจ					
9.เครื่องมือ อุปกรณ์ฝึกงาน มีสภาพสมบูรณ์และเพียงพอที่จะให้ น.ร.-น.ศ. ฝึกงานได้เป็นอย่างดี					
10.ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ภาคปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
11.ข้าพเจ้าและหรือ เพื่อน ๆ มีความมั่นใจว่า น.ร.-น.ศ. ของ ร.ร. มีทักษะด้านวิชาชีพ สามารถแข่งขัน ในระดับประเทศได้					
12.การวัดผลของ ร.ร. เป็นไปตามระเบียบอย่างถูกต้อง					
13.การจัดปฐมนิเทศช่วยให้ข้าพเจ้าได้แนวทางที่นำไปใช้ได้ดี					
14.การจัดปฐมนิเทศช่วยให้ น.ร.-น.ศ. รู้และเข้าใจนโยบายของร.ร.และปรับตัวได้ดี					
15.การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามโปรแกรมการเรียนเป็นส่วนใหญ่					
16.สื่อช่วยในการเรียนการสอนมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ					

สภาพแวดล้อม ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน	ระดับการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกมีปัญหา ข้าพเจ้าจะปรึกษาเพื่อน					
2.ข้าพเจ้ายินดีช่วยเหลือเพื่อนเมื่อมีโอกาส					
3.นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ให้การช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี					
4.นักเรียน-นักศึกษาในแผนกเดียวกันรักใคร่สามัคคีกันดี					
5.นักเรียน-นักศึกษารุ่นพี่ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง					
6.นักเรียน-นักศึกษาส่วนใหญ่รักใคร่สามัคคีกันดี					
7.เพื่อนๆ ของข้าพเจ้ามีความสามารถเป็นผู้นำกลุ่มได้					
8.ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน					
9.นักเรียน-นักศึกษาของสถาบันเป็นตัวอย่างที่ดีต่อเยาวชนทั่วไปได้					
10.การเข้าร่วมกิจกรรม ของชมรมทำให้นักเรียน-นัก ศึกษามีเพื่อนต่างช่วงมากขึ้น					

สภาพแวดล้อม ด้านการปกครอง	ระดับการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. โรงเรียนได้ประกาศกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติไว้ชัดเจน					
2. กฎระเบียบของโรงเรียนสามารถสร้างวินัยให้กับนักเรียน-นักศึกษาได้เป็นอย่างดี					
3. โรงเรียนลงโทษแก่ นักเรียน-นักศึกษาอย่างมีขั้นตอนและเหมาะสม					
4. การว่ากล่าวตักเตือนและอบรมของครู-อาจารย์เป็นไปอย่างเหมาะสม					
5. ระเบียบและวิธีปฏิบัติของ ร.ร.เคร่งครัดมากทำให้น.ร.-น.ศ.ไม่สามารถหลีกเลี่ยงและมีข้ออ้าง เพื่อประโยชน์ตน					
6. โรงเรียนประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อแก้ปัญหาความประพฤติของ น.ร.-น.ศ. ได้ผลดี					
7. โรงเรียนให้การยกย่องชมเชยกับ น.ร.-น.ศ. ที่ทำความดีประพฤติดี					
8. ครู-อาจารย์ให้การสอดส่องดูแล น.ร.-น.ศ. เป็นอย่างดี					
9. นักเรียน-นักศึกษา ส่วนใหญ่ให้ความเคารพ ครู-อาจารย์ดี					
10. การอยู่ร่วมกันระหว่างครู-อาจารย์ กับ น.ร.-น.ศ. เป็นเสมือนญาติ					

สภาพแวดล้อม ด้านอาคารสถานที่	ระดับการรับรู้ของนักเรียน-นักศึกษา				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.สภาพห้องเรียนและ โรงฝึกปฏิบัติงาน มีอากาศถ่ายเทดี					
2.ห้องเรียนและ โรงฝึกปฏิบัติงานมีแสงสว่างเพียงพอ					
3.การจัดวางตัวอาคารเรียนเหมาะสมดี					
4.การใช้ประโยชน์จากอาคารมีความสะดวกปลอดภัยดี					
5.ห้องน้ำ-ห้องสุขา ถูกสุขลักษณะและมีเพียงพอกับ จำนวน นักเรียน-นักศึกษา					
6.โรงอาหารถูกสุขลักษณะและมีที่นั่งรับประทาน อาหารเพียงพอ					
7.สถานที่จอดรถเพียงพอและเป็นระเบียบ					
8.สถานที่เล่นกีฬาเพียงพอกับนักเรียน-นักศึกษา.					
9.ห้องรับแขกสำหรับผู้ปกครองที่มาเยือน มีความเหมาะสม					
10.มีที่นั่งพักผ่อนและสังสรรค์ในหมู่คณะอย่างเพียงพอ					
11.สภาพอาคารเรียนในสถานศึกษามีความร่มรื่นและ สวยงาม					
12.การจัดตกแต่งบริเวณสถานศึกษาสดชื่น สวยงาม					
13.โรงเรียนมีระบบความปลอดภัยทำให้ น.ร.-น.ศ.เกิด ความมั่นใจ					
14.โรงเรียนมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานของนักเรียน-นักศึกษา					
15.อาจารย์ผู้สอนฝึกปฏิบัติงานได้ดูแลให้ น.ร.-น.ศ. ใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ					
16.นักเรียน-นักศึกษาปฏิบัติตนจนเกิดความปลอดภัย					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นายชลัฐศักดิ์ พิงศรีเพ็ง
 วัน เดือน ปีเกิด เกิดเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2498
 สถานที่เกิด จังหวัดลพบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 101/10 หมู่ 2 ซอย 5 หมู่บ้านมณียา 3 ตำบลไทรม้อ อำเภอเมือง
 จังหวัดนนทบุรี 11000
 ตำแหน่ง ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
 ประวัติการศึกษา - ปีการศึกษา 2526 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต
 สาขาบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 จังหวัดนนทบุรี

